(3) அமைச்சரவையின் தனியொரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம், அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம் இவைகளை எந்தக்கட்சி உறுப்பினர்கள் முன்மொழிவது என்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பேரவைக்குப் படிக்கிறேன்—

" This House condemns the policy of the Ministry in having completely failed to take suitable and prompt action against the rice dealers, millers and officers who were mostly responsible for the irregularities committed. "

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள்—

" This House distpproves the policy of the Ministry on food problem and its failure to tackle acute famine condition prevailing in many parts of Tamil Nadu. "
என்ற பொருள்படத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களும்—

" This House disapproves the policy of the Government in regard to procurement of foodgrains and their proper distribution to the people in sufficient quantities and in regard to maintaining the prices of articles of daily consumption at levels which a common man can easily reach. "
என்ற தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் அவர்கள்—

' To disapprove the policy of the Ministry on food problem and its failure to tackle the acute famine condition prevailing in many parts of Tamil Nadu.'
என்ற தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இவை எல்லாம் கண்டனத் தீர்மானங்கள். . . .

திரு. ஆலடி அருணா: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் சொன்னதில் என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்?

[பேரவைத் தலைவர்] [1974 டிசம்பர் 13

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஐவர் கண்டனத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒன்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கண்டனத் தீர்மானமும், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமும் ஒரே கட்சியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் எப்படி தீர்மானங்களை எடுத்துக் கொள்வது என்பது பற்றிக் கட்சித் தலைவர்கள் எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ்: நாங்களும் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வரவில்லை.

திரு. ஆலடி அருணா: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எனது தீர்மானம் எனக்குத் தெரியாமல், நியாயத்திற்கு விரோதமாக திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதைப் பேரவைத் தலைவரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். என்ன தவறான முறையில் எனது தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

I have a right to use such words in the resolution. The resolution has been changed completely. Is it democratic?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நமது விதிமுறைகள்படி பேரவைத் தலைவர்தான் படிக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது.

THIRU ALADI ARUNA: Please allow me to speak.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 41-வது விதியின்கீழ் கொடுக்கப்படுகிற தீர்மானங்கள், 42-வது விதியின்கீழ் கொடுக்கப் படுகிற தீர்மானங்கள், கேள்விகள் இவற்றை முறைப்படுத்து வதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை உண்டு.

திரு. ஆலடி அருணா: முறைப்படுத்தும்படி என் தீர்மானத்தில் என்ன தவறு இருக்கிறது. எனது தீர்மானத்தில் * * *

---

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: *நீங்கள் அதைப் படிப்பதை நான் அனுமதிக்கவில்லை. அதை பேரவைத் தலைவரின் அறைக்கு வந்து கேட்கவேண்டும். அருணை அவர்கள் தான் எழுதிக் கொடுத்ததை படித்தது இந்த அவைக் குறிப்பில் ஏறுது என்று மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.*

THIRU K. T. K. THANGAMANI : It also raises some fundamental questions. Supposing I give notice of a Resolution, normally the Resolution has to be presented to the House as it was presented to the Hon. Speaker. Supposing any modification is made, that modification will have to be communicated to the Member and you must satisfy him also that it contains arguments or defamatory statement or it refers to the conduct or character of the person in his official capacity. He can also say that it is not precise.

சாதாரணமாக, தீர்மானத்தைப்பற்றி, மோஷன்பற்றி எந்த முறையில் அவை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் ஏதாவது மாறுதல் இருக்கிறதா என்று அவர்களையும் என்னையும் கன்வின்ஸ் செய்தால் சரியாக இருக்குமே தவிர, இல்லாவிட்டால் நாங்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்து வேறு ஒரு ரூபத்தில் ஒரு தீர்மானம் வருவது சரியல்ல. ஆக்சுவலாக அவர்கள் என்ன எழுதிக் கொடுத்தார்கள், என்ன மாடிஃபை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆலடி அருணை அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து அவர்கள் கொடுத்துள்ள தீர்மானத்திலிருந்து சில வாசகங்கள் டெலீட் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: *41-வது விதியின் கீழ் கொடுக்கிற தீர்மானங்கள், வினாக்கள் இவற்றை வேண்டிய அளவிற்கு, நல்லமுறையில் அவை இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக திருத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. எனவே, உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்ததைப் படிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி வற்புறுத்துவது முறையல்ல.*

திரு. ஆலடி அருணை: *திருத்தவோ, மாற்றவோ பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இல்லை என்று நான் வாதிக்கவில்லை. விதிகளுக்கு முரணாக அல்லது பாராளுமன்ற முறைகளுக்கு*

[திரு. ஆலடி அருணா] [1974 டிசம்பர் 13

மூன்றை என்ன வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறன என்று என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் அதற்குப் பிறகு அதைத் திருத்துவது என்பது ஜனநாயக முறையாகும். நான் பயன்படுத்தியுள்ள வார்த்தைகள், வேர்ட்ஸ், ஜனநாயக முறைக்கு உட்பட்ட வார்த்தைகள்தான். அவை பார்லிமென்ட்டரி வேர்ட்ஸ்தான். ஆகவே, தாங்கள் திருத்தியிருப்பது என் தீர்மானத்தின் அடித்தளத்தைக் குலுக்குவதாக இருக்கிறது. எனவேதான் என் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தக் கேள்வியை என் அறைக்கு வந்து கேட்கவேண்டுமே தவிர இந்த அவையில் அதைக் கேட்கக் கூடாது.

திரு. ஆலடி அருணா: எனக்கு தெரிவிக்கவே இல்லையே.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: என் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆலடி அருணா அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தில் உள்ள சில வாசகங்களை தாங்கள் விரும்பவில்லையோ என்னவோ, அதில் சில வார்த்தைகளை அகற்றி விட்டு அதற்குப் பதிலாக சில வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆலடி அருணா அவர்கள் கண்டனத் தீர்மானத்தில் எழுதி இருந்த சில வார்த்தைகள் உங்களுக்கு பிடிக்கவில்லையோ அல்லது அது சில அதிகாரிகளை தளிப்பட்ட முறையில் தாக்குவதாக இருக்கிறது என்று நீங்கள் கருதி நீக்கியிருந்தால் தங்களிடமிருந்து சில விளக்கங்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மதிப்பீட்டுக் குழுத்தலைவர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையின் ஆறாவது பக்கத்தில் முதல் பாரக்ராஃபில்—பதினெட்டாவது பாரக்ராப் என்று நினைக்கிறேன்—

"It is only against the mill owners, rice dealers and officials . . . ."

என்றுதான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் இல்லை.

1974 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் படித்ததிலும் வந்திருக்கிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அது நிச்சயமாக அரசுக்கு எதிராகவோ அல்லது அமைச்சரவைக்கு எதிராகவோ இல்லை. 'It is only against the mill owners, rice dealers and officials'. அதேமாதிரி திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையின் ஆறுவது பக்கத்தில் ஒரு பாராவில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

'The Committee is further surprised to note the conspiracy of the parties as well as the Taluk Supply Officer. . . .' It is an attribution against the Taluk Supply Officer to state that they have conspired with the parties, namely, rice dealers.

அதோடு நிற்கவில்லை.

'to cheat the Government by putting false claims'. This is more defamatory.

இப்பேர்ப்பட்ட டெபமேட்டரி ஸ்டேட்மெண்ட்களை எல்லாம் ஒரு குழுத் தலைவர் அவர்களது அறிக்கையில் போட்டு அதை மன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின் நகல் இந்த மன்றத்திலுள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அதைத் திருத்தாத நம் தலைவர் அவர்கள் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த ஆலடி அருணா அவர்கள் தமது கண்டனத் தீர்மானத்தில் ஏதோ அதிகாரிகள் மீது கூறப்பட்டுள்ள அந்த வார்த்தைகளை மட்டும் நீக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதற்கு மட்டும் விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் டெபமேட்டரி ஸ்டேட்மென்ட்களை யெல்லாம் தாங்கள் அனுமதித்திருக்கிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். அதை டெபமேட்டரி என்று அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களேயானால் அது பொய் என்று அர்த்தம். அவர்களது அறிக்கையில் உள்ளதை டெபமேட்டரி என்று ஒரு தடவை சொன்ன பிறகு அதுபற்றி விவாதம் எழுப்புவதற்கு எந்த

[திரு. க. சுப்பு] [1974 டிசம்பர் 13

விதமான உரிமையும் கிடையாது. அது உண்மை என்று ஏற்றுக் கொண்டால்தான் குற்றம் சாட்ட முடியுமே தவிர டெபமேட்டரி என்று ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு விவாதத்திற்கு இடமில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. எட்மன்ட் அவர்கள் பேசும்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தில் அரசாங் கத்தைப் பற்றியோ, அமைச்சரவையைப் பற்றியோ அல்லது அமைச்சரவையில் இருக்கிற எந்த அமைச்சரைப் பற்றியோ இல்லையென்று. . .

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்:

I am very sorry he has not understood my point.

நான் சொன்னது கண்டனத் தீர்மானத்தில் தங்களால் நீக்கப் பட்ட வார்த்தைகள் அல்லது வெர்ட்ஸ் அரசாங்கத்திற்கு விரோத மாக இல்லை என்றுதான்.

(கூச்சல் குழப்பம்.)

திரு. முனு ஆதி: நான் நின்றுகொண்டுதான் இருப்பேன். எங்களை உட்கார வைக்கிறீர்கள். அவர்கள் சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாது பேசுகிறார்கள். அவர்களைப் பேசுவதற்கு அனுமதிக் கிறீர்கள். அவர்கள் கடைசிவரை, ஒன்றை மணி நேரம் பேசு வதற்கு அனுமதிக்கிறீர்கள். ஆனால், நாங்கள் பேசுவதற்கு முன்பே உட்கார வைத்து விடுகிறீர்கள். இது நியாயம் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள கண்டனத் தீர்மானத்தில் அமைச்ச வையைப் பற்றியோ அல்லது அமைச்சரவையில் இருக்கிறவர் களைப் பற்றியோ அல்ல, வியாபாரிகள், அதிகாரிகள். . . .

திரு. க. உரொ எட்மண்ட்: சட்டமன்ற மரபு என்னவென்றால் குற்றஞ்சாட்டப் பட்ட உறுப்பினர் ஒருவர் தான் அப்படிச் சொல்ல வில்லை என்று சொன்னால் அதை ஏற்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. எட்மண்ட் அவர்கள்பேசியது, திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசியது இரண்டும்

பதிவாகியிருக்கிறது. தங்கள் அறையில் எல்லா உறுப்பினர்களின் பார்வைக்கு அதை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் சொன்னதுபற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த லென்ஷர் மோஷனை தனியாக எடுத்து, நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷனை தனியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் கொடுத்துள்ள தீர்மானத்தை அப்படியே கொண்டுவருவதாக இருக்கிறதா அல்லது மாற்றிக் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறதா என்பதுபற்றிச் சொன்னால் பரவாயில்லை.
Then we will be satisfied.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தக் குழு அறிக்கையில் சில வார்த்தைகள் இருக்கின்றன, முறைகேடான வார்த்தைகள் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதை பேரவைத் தலைவர் அனுமதிக்கவில்லை. எட்மண்ட் அவர்கள் அவர்களது வாயிலிருந்தே, அனுமதிக்கத் தகாத வார்த்தைகள் என்று அவர்களே சொன்னார்கள்.

THIRU G. R. EDMUND: I am sorry, the Chair is diverting my argument. My argument is this. When the Chair has permitted the Chairman of the Estimates Committee to present such a report to the House, why not these words be permitted on the floor of the House. That is my point. Nothing is serious when compared to the words used in the Estimates Committee Report.

THIRU ALADI ARUNA: Sir, I want to know whether the words used in my motion are parliamentary or unparliamentary. The Chair has not stated anything about it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவர் ஒரு முடிவை கொடுத்த பிறகு அவையிலுள்ளவர்கள் சிலர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில் கூட இருக்கலாம். ஆனால்,

[பேரவைத் தலைவர்] [1974 டிசம்பர் 13

பேரவைத் தலைவர் கூறிய முடிவுதான் முடிவு. அதுதான் இந்த மன்றத்திலே கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தீர்ப்பாகும். நான் எடுத்த முடிவு தவருக இருக்கலாம். ஆனல் அதுதான் முடிவு. . .

திரு. ஆலடி அருணா: அமெண்ட்மெண்டு நாளைக்குக் கூட கொடுக்கலாம். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் எடுத்த முடிவை நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. உங்களுக்குத் தவருகப் பட்டிருக்கலாம். நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. தலைவருக்கு முடிவு எடுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் திருத்தியபடிதான், அந்த அளவிலேதான் இந்த அவையிலே இந்தத் தீர்மானம் அனுமதிக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இரண்டு தீர்மானங்கள் இந்த அவையிலே வருவதாக தாங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். முதலில் கண்டனத் தீர்மானத்திற்குத் தனியாக அனுமதி கோரிக்கொண்டு அதற்குப் பிற்பாடு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கோரி இரண்டும் வெவ்வேருக வருவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். வெவ்வேருக வருவது என்று சொன்னல் கண்டனத் தீர்மானத்தில் பேசுபவர்கள் கண்டனத் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசுவார்கள். மற்றவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசுவார்கள். இப்படிப் பொதுவாக விவாதம் நடத்தினல் நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். முன்பு ஒரு முறை கூட இம்மாதிரியாக ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது என்பதையும் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தார்கள். இன்னெரு உறுப்பினர் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தார். அப்படி இரண்டும் வெவ்வேருக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இரண்டின் பேரிலும் விவாதம் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுதும் அந்த முறையைப் பின்பற்றுவதில் விதி முறையில் ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கருணாநிதி: ஒரே கட்சியினர் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமும், கண்டனத் தீர்மானமும் கொடுத்திருக்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில கட்சியினர்கள் கண்டனத்

1974 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு கட்சியினர் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசுகிற வாய்ப்பையும் உரிமையையும் ஒரே கட்சிக்குத் தருவதா, அல்லது மற்ற கட்சியினருக்கும் பகிர்ந்துகொண்டு இந்த வாய்ப்பைத் தருவதா என்ற பிரச்னையும் எழுகின்றது. அதைப்பற்றி தலைவர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லவேண்டும்.

(திருமதி த. நா. அனந்தநாயகி அவர்கள் எழுந்திருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, as a Member of the House I have got every right to speak about it. No Confidence Motion is more comprehensive than the Motion which condemns the policy of the Government. Every point can be brought under the No Confidence Motion. So, we need not have separate discussion for this Motion and that Motion. On the No Confidence Motion I can speak on anything.

கண்டனத் தீர்மானத்தைப் பற்றிப் பேசுபவர்கள் அதில் இல்லாத பொருளைப் பற்றி பேசமுடியாமல் போய்விடலாம். ஆனால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டால், அதில் கண்டனத் தீர்மானத்திலுள்ள பொருளைப் பற்றியும் பேசலாம். அதில் இல்லாத மற்ற பொருள்களைப் பற்றியும் பேசலாம். அதில் எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முன்மொழிந்து பேசுபவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு உண்டு. அம்மையார் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டால் போதும், அதிலே எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசலாம் என்று கூறுகிறார்கள். அதைப்பற்றி கட்சித் தலைவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இதுவரையில் நாம் அனுசரித்து வந்திருக்கிற முறைப்படி யார் முன்னால் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதைப் பின்பற்றித் தான் அனுமதித்திருக்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 டிசம்பர் 13

கிறேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமும், கண்டனத் தீர்மானமும் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் முன் தேதியிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டையும் கொடுத்த ஒரே கட்சியை அனுமதிப்பதா என்றால். நாம் வகுத்திருக்கிற முறைப்படி முன்தேதியில் கொடுத்த அ.தி.மு.க.வினரைத் தான் அனுமதிக்க வேண்டும். அவர்கள் தானாகவே முன்வந்து அந்த வாய்ப்பை இன்னொரு கட்சியினருக்குக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக வரவேண்டுமே தவிர, வேறு வழி இல்லை. அது தான் மரபு. அவர்கள் அப்படி அந்த வாய்ப்பைக் கொடுக்க முன்வந்தால், அவர்களுக்குப் பின்னால் எந்தக் கட்சியினர் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்சித் தலைவர்கள் இதில் முடிவு சொல்வதற்கு இல்லை.

திரு. க. உசொ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே அருணை அவர்கள் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கண்டனத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியினர் கொடுத்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களும் கண்டனத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் கொடுத்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

(4) அமைச்சரவையின் தனியொரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும் அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய இந்தப் பேரவை அனுமதிக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு, இதை அனுமதிக்கலாம் என்று ஆதரவு அளிக்கும் உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(39 உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 39 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆதரவு தருவதாக எழுந்து நிற்பதால், இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிவதற்கு இந்தப் பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று அறிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவை செழியன் அவர்களும், திரு. எட்மண்ட் அவர்களும்

" This House expresses its want of Confidence in the Council of Ministers headed by Dr. M. Karunanidhi. "

என்ற தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. கோவை செழியன் கொடுத்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய இந்தப் பேரவை அனுமதிக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு, இதை அனுமதிக்கலாம் என்று ஆதரவு அளிக்கும் உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(40 உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு 40 உறுப்பினர்கள் ஆதரவு தருவதாக எழுந்து நிற்பதால், இந்தப் பேரவை இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிவதற்கு அனுமதி அளிக்கிறது என்று அறிவிக்கிறேன்.

இவைகளை எப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளலாம்?

திரு. கோவை செழியன்: நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதுதான் இந்த அவையிலே மரபாக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதுதான் முறை. அதற்கு அமைச்சர் அவை தயாராக இருக்கிறது.

[1974 டிசம்பர் 13

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை திரு. கோவை செழியன் முன்மொழிவார்.

THIRU KOVAI CHEZHIYAN: Sir, I move the following motion :—

'This House expresses its want of confidence in the Council of Ministers headed by the Hon'ble Thiru M. Karunanidhi.'

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I second it.

THIRU A. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following motion :—

'That this House disapproves the policy of the Government headed by Chief Minister Thiru Karunanidhi in regard to procurement of foodgrains and their proper distribution to the people in sufficient quantities and in regard to maintaining the prices of articles of daily consumption at levels which a common man can easily reach.'

THIRU G. R. EDMUND: Sir, I second it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம், கண்டனத் தீர்மானம் இரண்டின் பேரிலும் இப்பொழுது விவாதம் தொடங்கும். திரு. கோவை செழியன், எவ்வளவு நேரம் வேண்டும் ?

திரு. கோவை செழியன் : 1½ மணி நேரம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு மணி நேரத்தில் முடித்து விடுங்கள். ஒரு வேண்டுகோள். இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர் ஒருவர் இன்னொரு உறுப்பினர் மீது ஏதாவது குற்றச்சாட்டு கூற விரும்பினால், அதற்கு ஒரு முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். எந்த ஒரு உறுப்பினர் மீதும் எந்தவிதமான ஒரு குற்றச்சாட்டை ஒரு உறுப்பினர் கூற விரும்பினாலும் அந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பேரவைத் தலைவருக்கு முன்னதாகக் காட்டி, அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரங்களைக் கொடுத்து, அதை பேரவைத் தலைவர் அனுமதித்த பிறகு இந்த அவையிலே கூற வேண்டும் என்ற ஒரு மரபை நாம் கடைப் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று எல்லா உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 டிசம்பர் 13]

(நண்பகல் 12-00)

*** திரு. கோவை செழியன்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கருணாநிதியின் தலைமையில் உள்ள மந்திரிசபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்து பேசுவது, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப்புகளில் ஒன்று என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலே சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் நான் சொல்கிற கருத்துக்களை எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் முழுமையாகக் கேட்டு விட்டு நான் சொல்கிற கருத்துக்கள் தவறு என்று அவர்கள் கருதுவார்களேயானால் அவர்களுக்குப் பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைக்கிறபோது அவர்களுடைய கருத்துக்களை அவர்கள் பேசலாம். ஆனால் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறபோது தயவு செய்து அடிக்கடி எழுந்து சந்தேகங்கள், விளக்கங்கள் கேட்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக் கேட்பதால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற நேரம் குறைந்துகொண்டே வந்து விடுகிற நிலை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு ஜனநாயக முறையில் என்ன உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமை மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கும் இருப்பதால் அவர்கள் பதில் கொடுப்பதை அவர்கள் நேரத்தில், கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அமைச்சரவை உடனடியாகப் பதவியிலிருந்து விலக வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்தாலும் இந்தக் கருத்து, இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற ஒரு சிலருடைய உள்ளத்திலே உள்ள கருத்து மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற நூற்றுக்கு 99 பேர், இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே தமிழகத்திலே இருக்கிற மக்கள் அத்தனை பேரும் இந்த மன்றம் இன்றைக்கு என்ன முடிவை எடுக்க இருக்கிறது

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

என்பதை மிகவும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது இந்தத் தீர்மானத்திற்கு மதிப்பு அளித்து அரசாங்கத்தினுடைய தவறுகளை ஒத்துக் கொண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உள்ளபடியே நாட்டு மக்களுடைய எண்ணத்திற்கு மதிப்புத் தந்து பதவியிலிருந்து விலகுவார்களானால் நான் அவரைப் பாராட்டுவேன். பாராட்டுவது மட்டுமல்ல, நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு கொந்தளிப்பும், எந்த நேரத்திலேயும் புரட்சி வெடித்து விடுமோ என்ற நிலைமையும் நாட்டிலே இருக்கிறது; அத்தகைய ஒரு பெரிய புரட்சியை, ரத்தக் கிளறியை தமிழ்நாட்டிலே உருவாக்கக் கூடாது என்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தினாலேதான் நான் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது, அவர்களாகவே இதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும், விலகவேண்டும் என்று விரும்பு கிறேன்.

டாக்டர் க. நாகராஜன் தலைமை

நான் ஏற்கனவேயே இந்த மாமன்றத்தில் சுறிப்பிட்ட மாதிரி தமிழ் நாட்டினுடைய பல பகுதிகளிலே உள்ள விவசாயி களானாலும் சரி, தொழிலாளர்களானாலும் சரி, மாணவர் களானாலும் சரி, அவர்கள் அனைவரும் இன்றைக்குப் போர்க் கொடியை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இந்தப் போராட்டம் எந்த அளவிற்கு உச்சக் கட்டத்திற்கு வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சு கிறேன். மாணவர்களின் போராட்டம் வெடித்து விடுமேயானால் தெருத் தெருவாக ரத்தக் கிளறி உண்டாகி விடுமே என்று அஞ்சித் தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே பசியும் பட்டினியும் தலைவிரித்து ஆடுகிற நேரத்தில் அதைத் தணிக்க விரும்புகின்றோம். பசியாலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எதைச் செய்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது, பட்டினியாலே வாடுகிறவர்கள் எந்த அளவிற்குச் செல்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்ற அச்சத்தில்தான், அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படும் முன் தாங்களாகவே பதவி விலகிச் செல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்களுடைய கடமையை உணர்ந்து அவர்களாகவே விலகிக் கொள்வார் களென்று நான் நம்புகிறேன்.

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. கோவை செழியன்]

நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் அமைச்சரவையிலே இருக்கிறவர்கள் என்னுடைய பழைய நண்பர்கள் என்ற அனுதாபத்தினால்தான், அவர்கள் மீதுள்ள அன்பால்தான், அத்தகைய ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையை அவர்கள் உண்டு பண்ணக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆட்சியிலே அமர்ந்திருக்கிறவர்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தப் பஞ்ச நிலை எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்களா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த ஆட்சியாளர்கள் நாட்டு மக்களைச் சந்தித்து நீண்ட பல காலம் ஆகிவிட்டது. இன்றைக்கு மக்களின் உண்மையான கஷ்டங்கள், அவர்களின் தொல்லைகள், ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரியாது. குறிப்பாக, அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்த அமைச்சர் களுக்கு ஆலோசனை சொல்கிறவர்கள் அந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற உண்மையான நாணயமான தொண்டர்களுக்கு குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்து இருக்குமேயானால் நாட்டு நிலைமையை நிச்சயமாக அவர்கள் உணர்ந்திருப் பார்கள். நான், ஆளுங்கட்சியிலுள்ள எல்லா உறுப்பினர்களையும் குறை உள்ளவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. எறத்தாழ பாதிக்கு மேலே, ஆளுகின்றவர்களுடைய தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் அவர்களிடத்தில் சென்று உங்கள் கருத்துக்கள் என்ன என்று கேட்க மாட்டார்கள்.

எனக்கே போதிய அனுபவம் நிறைய இருக்கிற காரணத்தினால் தான் சொல்கிறேன். அத்தகைய நல்லவர்களின் உபதேசங்களை அமைச்சர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

ஆனால் அவர்கள் அருகில் யார் இருக்கிறார்கள் என்றால் அரசியல் லாபம் கருதி திடீர் அரசியல்வாதிகளானவர்கள், பெரிய பணக்காரர்கள், குறுக்கு வழியிலே அரசியலைக் கைப்பற்றி ஆட்சிக்கு வந்து பயனடைய விரும்புபவர்கள், ஆலை அதிபர்கள், ஆற்காடு நவாப்கள், சுல்தான்கள் இப்படி இருக்கிறார்களே தவிர. . . . . .

[1974 டிசம்பர் 13

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய பத்திரிகையிலே என்னைப்பற்றித்தான் வந்திருக்கிறது. என்னைப் பற்றித்தான் உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிறார். சபையிலே தைரியமாகப் பேரைச் சொல்லலாமே. நான் அந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினரைக் கேட்கிறேன். எந்த அமைச்சரிடத்தில் எந்தத் தவறான நடவடிக்கையை எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த அமைச்சரை நான் திசை திருப்பியிருக்கிறேன். என்ன சொல்லி திசை திருப்பியிருக்கிறேன் என்பதை அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், ஆற்காடு நவாப் என்று யாரும் இப்போது இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் இறந்து போய்விட்டார்கள். எனவே, என்னைத் தான் அது குறிக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஆற்காடு நவாப் இப்போதும் இருக்கிறார். இறந்து போனவர்கள் என்று தவறுதலாகக் கூறி விட்டால் வருத்தப்படுவார்கள். இப்போதும் ஒருவர் இருக்கிறார். பிரின்ஸ் ஆஃப் ஆர்க்காட் என்று பெயர், என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. கோவை செயழின்: இந்த மாமன்றத்தில் மற்ற அனைவரும் பேசாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, நான் அந்த வார்த்தையைக் கூறியவுடன், தன்னைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடுவதாகக் கூறுகிறார். அந்த வார்த்தைக்குத் தனி அர்த்தம் இருக்கின்றது. ஒரு வார்த்தையை நான் கூறுகிறேன் என்றால் அதற்குப் பல பொருள் இருக்கின்றன என்று அர்த்தம். அகராதியிலேயே அப்படிப் பார்க்கலாம்.

நான் இந்த நேரத்திலே ஒரு விஷயம் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் முன்பு "கும்பகோணம் வேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொன்னபோது உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எழுந்து, இப்படி ஊரைச் சொல்லாதீர்கள் என்றார்கள். அந்த வார்த்தை அகராதியிலே இருப்பதால்தான் சொன்னேன் என்று அவர்களுக்குப் பதில் கிடைத்தது. அது மாதிரி அகராதியில் உள்ள வார்த்தையைத்தான் நான் பயன்படுத்தினேன். நவாப் என்றால் நவாப் தர்பார் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் என்று பொருள்படும். இல்லை, இல்லை, அது என்னைத்தான் குறிப்பிடுகிறது என்று அந்த உறுப்பினர் வீராசாமி கூறுவாரானால் அப்படி எடுத்துக் கொள்வது அவருடைய விருப்பம். அதற்கு நான் தடை சொல்ல மாட்டேன்.

1974 டிசம்பர் 13]

திரு. நா. காசிராமன்: தலைவர் அவர்களே, எந்தக் காரணத்தினாலும் ஒருவருடைய ஊரைப் பற்றியும், பேரைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு, அவர்களுடைய உணர்ச்சியைப் புண்படுத்தாதிருக்கும்படி உறுப்பினர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் க. நாகராஜன்): உறுப்பினர்கள் யாரும் பேசும்போது, உருவகப்படுத்தி, ஊரையோ, தொழிலையோ குறிப்பிடாதிருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: 'கும்பகோணம் என்பதற்கு அகராதியில் உள்ளதைத்தான் சொன்னேன்' என்று சொன்னார்கள் என்றுதான் நான் சொன்னேன். நண்பர் காசிராமனைப் போன்ற நல்லவரைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள அந்த ஊரைப்பற்றி நான் ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. அவர் மனம் புண்படும்படியாக நான் நிச்சயம் எந்தமாதிரியான கருத்தையும் சொல்லமாட்டேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம், இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பஞ்ச நிலையை, பட்டினி நிலையை ஆட்சிக் கொலுவிலே வீற்றிருக்கிறவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி, அதற்கு நிவாரணம் தேடத்தான். மக்கள் சார்பிலே இதை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், இன்று நான் உள்ளே வருகின்றபோது இங்கே இருக்கிற அலுவலர்கள், செக்ரெட்டேரியேட்டில் இருக்கிற என்.ஜி.ஓ.க்கள் எல்லோரும் கறுப்புச் சின்னம் அணிந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். அப்போது நான் அவர்களை ஒன்று கேட்டேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையிலே நீங்கள் இந்த 'பாட்ஜை' போட்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன்.

இங்கே இருக்கிற அரசு ஊழியர்கள் வெளிப்படையாக எதையும் கேட்டால் ஆபத்திலே மாட்டிக் கொள்வார்கள். ஆகவே ஊமைப் போராட்டம் நடத்துகின்ற வகையிலே இந்தக் கறுப்புச் சின்தத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இந்தக் கறுப்புச் சின்னத்தை எதற்காக போட்டிருக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்டேன். நாங்கள் சம்பளத்தைப்பற்றிக் கூடக் கவலைப்பட வில்லை. மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசு ஊழியர்

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

களுக்கும் வழங்கும் சம்பள விகிதத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. டியர்னஸ் அலவன்ஸ் ( ) வழவகுவதில் இப்போது 95 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு 156 ரூபாய் கொடுக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே, எங்களுக்கும் அந்த 156 ரூபாய் வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்கூட இப்போ திருக்கும் நிலைமையில் போதாது. நாங்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியவில்லை; எங்கள் குடும்பத்தை நடத்த முடியவில்லை; அரிசி விலை படி 10 ரூபாய் விற்கிறது; பருப்பு விலை ஏறிவிட்டது; எண்ணெய் விலை ஏறிவிட்டது; எல்லாப் பொருட்களின் விலையும் ஏறிவிட்டது; அதனால் வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த அலுவலகத்திலே நாங்கள் பல ஆண்டு களாகப் பணியாற்றி வந்தாலும் எங்களுக்கு நியாயமான பஞ்சப் படி உயர்வு கிடைக்கவில்லை; நியாயமான ப்ரமோஷன் வருகின்ற போது ஆண்டுக்காண்டு கிடைக்கும் ஊதிய உயர்வு கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஃபைனன்ஸ் டிப்பார்ட்மென்டில் கொறி போடு கிறார்கள், பப்ளிக் சர்வீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் கொறி போடுகி றார்கள். அதனால் ப்ரமோஷன் வந்த பின்னால் கூட பணம் கிடைக்கவில்லை. ஃபைனன்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் கொறி போடு கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்திடம் பணம் இல்லை.

நான் அமைச்சர்களைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் போட்டிருக்கிற பல திட்டங்களில், சில திட்டங்களை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய வயிற்றை நிரப்புவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள். தற்காலிகமாக சில திட்டங்களை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, உடனடி யாகச் சம்பள உயர்வு, பஞ்சப் படி உயர்வு, ஆண்டுக்காண்டு உயர்த்துகின்ற ஊதிய உயர்வு போன்றவைகளை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை நான் இங்கே சொல்கிறேன்.

ஆக, ஊமைப் போராட்டம் நடத்துவது என்.ஜி.ஓ.-க்கள் மட்டு மல்ல. அரசு ஊழியர்கள், தொழிலாளர்கள், பாமர மக்கள் எல்லாம் அத்தகைய நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் இந்தக் குறைகளை எல்லாம், இந்தத் தவறுகளை எல்லாம் உணர்ந்து தீர்த்து, உடனடியாக நிவாரணம் செய்திருந் தால் இந்தத் தீர்மானம் இன்றைக்கு இங்கே வந்திருக்காது.

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. கோவை செழியன்]

இப்போது கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமத்திலே இருக்கின்ற நிலைமைகளை நேற்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

சென்னையிலே 1,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுடைய படி அரிசி 10 ரூபாய் விற்பதால், பருப்பு விலை ஏறிவிட்டதால், எண்ணெய் விலை ஏறிவிட்டதால் மூன்று வேளை சாப்பிட முடியவில்லை எனக்குத் தெரியும். இங்கே இருக்கிற பத்திரிகை நிருபர்களில் பலர் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை உணவுதான் சாப்பிடுகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஒரு வேளைதான் உணவு சாப்பிட முடிகிறது என்றால் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற தினம் 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் கூலி வாங்குகிறவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கும் ? அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்று உங்களைக் கேட்கிறேன். இதை யெல்லாம் கேட்பதற்காகத்தான் நேற்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த போது, அந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டி முதலமைச்சரவர்கள் சில தகவல்களைச் சொன்னார்கள். உடனடி நிவாரணம் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதைச் செய்யாமல் ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னால் ஒரு வருடத்திற்குப் பின்னால் நடக்க இருப்பவைகளைப்பற்றிப் பேசினார்கள்.

என்னுடைய கவலை எல்லாம் இன்றைக்கு அரிசி விலை மிக உயர்ந்துவிட்டது; பருப்பு விலை ஏறிவிட்டது, எண்ணெய் விலை ஏறிவிட்டது; விலைவாசி பெருமளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை உங்களுக்குத் தெரியாது. விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் தண்ணீர் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. நான் சென்ற ஆண்டு சட்டமன்ற விவாதத்தின்போதே சொன்னேன். அப்போது பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு தண்ணீர் வரும் என்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று வரையில் தண்ணீர் வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் வாய்க்கால் உடைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். வேறு பல காரணங்களையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

ஏற்கெனவே கையில் இருந்த தாலி முதல் பல பொருட்களை விற்று நெல் விதைத்தார்கள், கடலை விதைத்தார்கள், கம்பு விதைத்தார்கள், சோளம் விதைத்தார்கள். அத்தனையும் இன்றைக்கு காய்ந்துபோய் விட்டது. அதனால் மக்களுக்கும் உணவு இல்லை; ஆடு மாடுகளுக்கும் உணவு இல்லை. எங்கள் பக்கத்தில் பனை மரத்து ஓலையை வெட்டி, மாடுகளுக்குப் போடுகிறார்கள்.

காங்கேயம் தொகுதியில் பெரிய மாட்டுச் சந்தை இருக்கிறது. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் உணவு கிடைக்காத காரணத்தால் ஆடு மாடுகளை ஓட்டிவந்து விற்கிறார்கள். குறைந்த விலைக்கு கொடுத்தால்கூட விலைக்கு வாங்க ஆள் இல்லை என்ற காரணத்தால் அந்த ஆடு மாடுகளையே அடித்துத் தின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நான் மிகைப்படுத்திச் சொல்லும் செய்தி அல்ல. தயவுசெய்து அமைச்சர்கள் வேண்டுமானால் என் தொகுதிக்கு வாருங்கள், நான் அழைத்துச் சென்று பஞ்சத்தைக் காட்டுகிறேன்.

குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. உண்ண உணவும் இல்லை. அதனால் கற்றுழையைத் தின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். கற்றுழையை வெட்டி வந்து, தண்ணீரில் கழுவி வேக வைத்து சாப்பிடுகிறார்கள். பண்ணைக் கீரை என்று சொல்லக்கூடிய ஒருவகை கீரையையும் பறித்து வந்து சாப்பிடுகிறார்கள். அதை எடுத்து வந்து, களி செய்து சாப்பிடுகிறார்கள். அதனால் காலரா நோய் வந்து பலர் செத்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் வந்த ஒரு செய்தியை அனைவரும் பார்த்திருப்பார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பட்டினியால் 20 பேர்கள் செத்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தியை நான் பார்த்தேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்பட்ட பிறகும், இந்த ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் அதற்கான பரிகாரங்களைக் கண்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதாகவேத் தெரியவில்லை. ஏதோ அப்படிச் செய்யப் போகிறோம். இப்படிச் செய்யப் போகிறோம் என்று சில காரியங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, நடைமுறையில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று யோசிக்கவே இல்லை.

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. கோவை செழியன்]

ஊருக்கு ஊர் மக்கள் உணவில்லாமல் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக இதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்றால் ஊருக்கு ஊர் உடனடியாக கஞ்சித் தொட்டி திறக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்ச நிவாரண வேலை செய்யவேண்டும்.

இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கூட விவசாய வேலை இல்லாமல் வெளியூர் போகிறார்கள். வெளியூர் போனால் மட்டும் வேலை கிடைத்துவிடுமா? அங்கும் இதே நிலை தானே? பிறகு வேலைக்கு எங்கே போவான்? வெளியூருக்குப் போயாவது வேலை செய்து, பஞ்சத்தைப் போக்கிக் கொள்ளலாம் என்று அலைந்து திரிகிறான். விவசாய வேலை இல்லாததால் அவர்களுக்கு கெல்லாம் மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அது ஒன்றுதான் வழி. வேலை செய்ய ஆள் இருப்பதால், இந்த நேரத்தில் ரோடு போடுதல், குளம் வெட்டுதல் போன்ற பணிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நான் முன்னால் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்ததைப்போல ஊருக்கு ஊர் 'பான்ட்ஸ் ஸ்கீம்' போட்டு, பெய்கின்ற மழை நீர் தூளியும் வெளியே போகாமல் நிறுத்தியிருந்தால் இன்றைக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா? இனிமேலாவது அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நான் சொன்னேன். ஊருக்கெல்லாம் வெளிச்சம் போடுவதை இரண்டாவதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; முதலில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் தாருங்கள் என்று சொன்னபோது அதை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் நேற்றைக்கு அறிவிக்கிறார்கள் நாங்கள் விவசாயத்திற்கு கரண்டு தருகிறோம் என்று. இப்போது கரண்டு தருகிறோம் என்று சொன்னால், எப்போது மின்சாரக் கம்பங்கள் போட்டு, எப்போது கம்பி போட்டு, வேலை தொடங்குவார்கள் என்று தெரியாது. எப்படியும் இரண்டாண்டு, மூன்றாண்டு காலம் ஆகிவிடும். அதுவரை என்ன நிவாரணம் செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் பண நெருக்கடி

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

இருக்கிறது. வேலைகளைத் தொடங்குவதற்கு பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 46 கோடிக்கு மேல் பற்றுக்குறை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அன்றைக்கு விளக்க மாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஏனோ மாறுபட்டிருக் கிறார்கள். இடையிலே அவருக்கு என்ன கோளாறு வந்ததோ தெரியவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கு அவர் சொன்ன கருத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

நிதி வசதி இல்லாதபோது மின்சாரம் தருகிறேன் என்று சொன்னால் எப்படி? நேற்றையதினம் வரையிலும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் தாருங்கள், மின்சாரம் தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் என் வட்டாரத்திலுள்ள பல மோட்டார்களுக்கு இன்னமும் கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் இருக்கிறீர்களே என்று அதிகாரிகளிடம் சென்று பல முறை கேட்டேன். மெட்டீரியல்ஸ் இல்லை யென்று சொன்னார்கள். ஏன் மெட்டீரியல்ஸ் வாங்கக் கூடாது என்று கேட்டதற்குப் பணம் இல்லை யென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு மட்டும் எப்படி உடனடியாகக் கனெக்ஷன் கொடுக்க முடியும்? (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்திருந்தார்.) சொல்லுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற நண்பர் அவர்கள் ஊறுகாய் மாதிரி என்னைத் தொட்டுப் தொட்டுப் பேசுகிறார்கள். நான் அவருக்குச் சொல்வது எல்லாம் அவர்கள் என்னை சில சமயத்தில் ஒரு மாதிரியாகப் பார்க்கிறார்கள்—வேறு சில சமயத்தில் வேறு மாதிரியாகப் பார்க்கிறார்களே தவிர என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. தயவு செய்து என்னை இழுத்து வைத்துப் பேச வேண்டியதில்லை. அவருடைய கருத்துக்கு வாதங்கள் இருந்தால் எடுத்துவைத்துப் பேசலாம்.

திரு. கோவை செழியன் : நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவரது கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் ஊறுகாயாக மாறிவிட்டார்கள். நான் அவர் உணவாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறேன். எப்படியோ தெரிந்தோ, தெரியாமலோ பல உண்மைகளை அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இன்று காலையில் நடந்த விவாதத்திற்கே அவர் தான் கதாநாயகன். எஸ்டிமேட் கமிட்டி சேர்மனை இருந்து பல நல்ல கருத்துக்களை அவை உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்று காலையில்தான் அவரைப்பற்றி ஒரு நோட்டீஸ் வந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்.ஸி. மோஷனைப் பற்றிப் பேசுங்கள். கிணற்று மோட்டார்களை மின்சார கனெக்ஷன் கொடுப்பதுபற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : எனக்கு மாண்புமிகு திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களிடம் அன்பு உண்டு. பற்று உண்டு. அந்தப் பற்றின் காரணமாகத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : உங்கள் கட்சிக்கு வரவில்லை என்று கோபமா ?

திரு. கோவை செழியன் : இந்த மாதிரி ஆள் எங்களுக்குத் தேவையில்லை. அங்கே இருந்து கொண்டே எங்களுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். இன்று காலையில் அவரைப்பற்றி ஒரு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்.ஸி. மோஷனுக்கு வாருங்கள். இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினரைப்பற்றி விமர்சிக்க இது நேரம் இல்லை.

திரு. கோவை செழியன் : அவர் சொன்னதால் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் அவரைப்பற்றிச் சொன்னதனால் அவர் தன்னிலை விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

திரு. கோவை செழியன் : நான் ஒன்றும் தவறுகச் சொல்லவில்லை. உங்கள் அனுமதியின்றி நோட்டீசைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆயினும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஸி.ஐ.டி. மூலமாக அந்த நோட்டீஸ் அடித்தவர்களைப் பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நோட்டீஸ் போட்டவர்கள் தைரியமாக தங்கள் பெயரைப் போட்டிருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அச்சகத்தின் பெயரைக்கூட போடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தைரியம் இல்லை. அது யாரோ கோழை போட்ட நோட்டீஸ் என்று கருதுகிறேன்.

[1974 டிசம்பர் 13

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கோழைகள்—அந்தப் பேடிகள் அந்த அற்பர்கள் யார் என்பதை லி.ஐ.டி.க்கள் மூலம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்தறிந்தால், அவர்களை நாங்களும் சேர்ந்து கண்டிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். (திரு. ஆலடி அருணை நின்று கொண்டிருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆலடி அருணை பேசுபவர் பக்கத்தில் நிற்கக் கூடாது. தம் இடத்தில் உட்கார வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : இன்றையதினம் கிராமப்புறங்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றையதினம் ஒரு தீர்மானத்தைப் படித்து விட்டு நிம்மதியோடு உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். அதன் விளைவு என்ன? டீசல் என்ஜின் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சென்ற முறையே சொன்னேன். இதை வைத்து தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தான் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். உண்மையில் இதனால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வித நன்மையும் இல்லை. தரும் ஆயிரம் ரூபாய் யாருக்குப் போகின்றது.

தண்ணீர்ப் பஞ்சம் வருவதற்குக் காரணம் நிலவள வங்கிகள் புதிய கிணறுகளை வெட்டக் கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். இந்த முறையே தவறு ஏன்று மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் திருநெல்வேலியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை முழு மனதோடு பாராட்டுகிறேன். அமெரிக்காவில் இருந்து வந்தவன் அங்குள்ள நிலைமையை யொட்டி சப் சாயில் வாட்டர் போய் விடுகிறது என்று எழுதி வைத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறான். உடனே உலக பாங்கி அதை ஒத்துக்கொண்டு பணம் (லோன்) மறுத்து வருகிறார்கள். யுனஸ்கோவில் இருந்து ஒரு டீம் வந்தது. அவர்கள் க்ரவுண்டு வாட்டரைப்பற்றி ஆராய்ந்து ஒரு ரிப்போர்ட் அளித்திருக்கிறார்கள். அது பப்ளிஷ் ஆகியிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஹார்டு ஏரியா, டெல்டா ஏரியா என்று இரண்டு வகை நிலம்தான் இருக்கிறது. தஞ்சை, தென்னற்காடு மாவட்டங்களைத் தவிர மற்ற இடங்கள் நம் மாநிலத்தில் ஹார்டு ராக் ஏரியா, சப் சாயில் வாட்டர் போய்விடுகிறது என்கிற தத்துவம் இதற்கு ஒத்து வராது என்று விவசாய அமைச்சர்

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. கோவை செழியன்]

அவர்கள் சொல்லியுள்ள கருத்தை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறேன். கிணறுகளில் அடி வெட்டுகள் வெட்ட வேண்டும். அதற்குப் பணம் தர வேண்டும். சப் சாயில் வாட்டரை அதிகப் படுத்த--அங்கங்கே பாண்டு ஸ்கீமை இம்ப்ளிமெண்டு செய்து கிணறுகளை எல்லாம் ரிசார்ஜ் செய்ய அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்க வேண்டும். விவசாய அமைச்சர் சொல்லியுள்ள கருத்துக்கு அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களும் செவி சாய்க்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பதால் எப்போதும் எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பேன் என்று எண்ண வேண்டாம். அவர்கள் சொன்ன நல்ல திட்டத்தை ஆதரிப்போம். என்றைக்கும் அண்ணா தி.மு.க. நல்ல திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பது நான் இப்போதும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பொதுவாக கிராமப்புறங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற பஞ்ச நிலையை, வறட்சி நிலையைப் போக்க உடனடியாக எந்த நிவாரண திட்டங்களையும் ஏற்படுத்தவில்லை. டாக்டர் மூதல மைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி தம் உரையில் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. அதுதான் எனது குற்றச்சாட்டு.

கிணற்று மோட்டார்களுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்தவுடனே நாட்டில் செழிப்பு வந்துவிடுமா? என் றைக்கு விவசாயம் செய்வது? நெல் போட்டு எப்போது பயிரிடுவது? கரண்டு நிலைமை என்ன? ஏதோ நேற்று தப்பித்துக் கொள்வதற்காக முதல்வர் சொல்லிவிட்டார்கள். நாட்டில் இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளும், ஏழைகளும் உங்களை எதிர்பார்த்தார்கள். உடனடியாக ஏதாவது செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். உடனடியாக எந்தத் திட்டமும் தரவில்லை. ஐந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஐந்து கோடி எங்கே போதும்? குறைந்தது 30 கோடியாவது தேவைப்படுகிறது. இந்த 30 கோடியை எப்படித் தருவது என்பதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசுங்கள். ஐந்து கோடி ஒரு மாவட்டத்திற்கே போதாது.

இன்னமும் அவர்கள் பயத்தைத்தான் காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் பஞ்சம் இன்னும் அதிகமாகப் போகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன நிவாரணம்?

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

காவிரி விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது சில கருத்துக்களை நான் சொன்னதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் கோபித்துக் கொண்டார்கள். காவிரித் தண்ணீர் நமக்கு வர வேண்டும். அதற்காக உங்களோடு சேர்ந்து எந்தப் போராட்டத்தையும் நடத்த நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம். அதற்கு யாரும் குறுக்கே நிற்கவில்லை. ஆனால் எங்கள் கேள்வி எல்லாம் இதுபற்றி எத்தனை முறை நீங்கள் கர்நாடக முதலமைச்சரோடு கலந்து பேசினீர்கள்? அவரை ஏன் சந்தித்திருக்கக் கூடாது? நேரடியாகச் சந்தித்துப் பேசியிருந்தால்—சட்ட ஒருபுறம் இருந்தாலும்—கோர்ட்டு ஒருபுறம் இருந்தாலும்—மனிதாபிமானத்தோடு அவரிடம் இருந்து நீரைப் பெற்றிருக்க முடியும். எனக்கு ஒரு நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வருகிறது.

மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்களைப்பற்றி கர்நாடக முதலமைச்சர் ஹனுமந்தையா ஒரு முறை பேசினார்கள். 'நான் மைசூர் மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தேன். ராஜாஜி தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தார். அப்போதும் காவிரிப் பிரச்சினை எழுந்தது. உடனே அவர் என்னை அழைத்துப் பேசினார்கள். சட்டம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும்—தஞ்சை மாவட்டத்தில் பயிர்கள் வாடுகின்றன என்றார்—சட்டத்தைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு உடனே தண்ணீரைத் திறந்துவிட உத்தரவிட்டேன் என்றார்கள். அந்த முன் உதாரணத்தை இவர்கள் ஏன் பின்பற்றி இருக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அண்டை மாநிலத்தவர்களோடு ஒரு சுமுகமான உறவை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இவர்கள் முயற்சி செய்யவில்லை. அதற்கு மாறுக வசைமாறியாகப் பொழிந்தார்கள். கேரளத்துக்காரர்களைப்பற்றி கண்டபடி பேசினார்கள். கர்நாடக மக்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இப்படிப் பேசினால் அண்டை மாநிலத்தவர்களுக்கு நம்மிடம் அனுதாபம் வருமா? இந்த அரசு செய்த தவறுன பேச்சுக்கள், செயல்களினால் தான் தமிழகத்திற்கு இன்றுள்ள இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.30)

நேற்று, இன்னொரு காரணத்தைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு, என்னுடைய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தினுடைய முதல் கருவே, தமிழ்நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அரிசியி

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. கோவை செழியன்]

னுடைய விலை ஏறிவிட்டது, இன்றைய நிலவரப்படி படி அரிசி ரூ. 10, ஒரு படி சாதாரண அரிசி ரூ. 9 என்பதுதான். ஆக, இந்த அளவுக்கு அரிசி விலை ஏறி விற்கிறதே என்ன காரணம்?

சென்ற முறை, முதலமைச்சரவர்கள் பெருமையோடு சொன்னார்கள், கோவை மாவட்டத்திலே பொதுக் கூட்டத்திலே சொன்னார்கள், எங்களுடைய ஆட்சியினுடைய பெருமையைப் பாருங்கள், எங்கள் சாதனையாலேதான் 50 இலட்சம் டன் உற்பத்தியைச் செய்தோம், அதனாலே அண்ட மாநிலங்களுக்குத் தருகிறோம், குஜராத்திற்குத் தருகிறோம், கேரளாவிற்குத் தருகிறோம், கர்நாடகத்திற்குத் தருகிறோம் என்றெல்லாம் பெருமை பேசினார்கள். ஐம்பது லட்சம் டன் இருக்கும்போதே, வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பினீர்களே, இன்றைக்கு உங்கள் கூற்றுப்படி 55 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகிறதே, இப்பொழுது பற்றாக்குறை எதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது, இதை நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். இந்தக் கேள்வியை நான் சென்ற முறையே கேட்டேன். இதற்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லாமல், எங்கேயோ சுற்றி வளைத்துச் சொல்வதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். உண்மையான காரணம் என்ன? ஐம்பத்தைந்து இலட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்கிறார்கள், பெரியவர்களுக்கு 400 கிராம், சிறுவர்களுக்கு 200 கிராம் என்று கணக்குப் போட்டால், 57 இலட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது, அதற்கு நான் எங்கே போவேன் என்று முதல்வர் சொல்கிறார்கள். இப்படி 57 இலட்சம், 55 இலட்சம் என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்களே தவிர, உண்மை நிலைமை என்ன? அரிசிப் பற்றாக் குறை ஏற்பட்டதற்கு என்ன காரணம்? தயவு செய்து அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

நான் சென்ற முறை கேட்டேன். எனக்கு, இன்றைக்குப் பதில் கிடைத்திருக்கிறது. எனது அருமை நண்பர் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுடைய எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலே தெளிவாக இருக்கிறது. நான் அப்பொழுதே சொன்னேன், எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைத் தாருங்கள் என்று சொன்னேன். முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், அதிலே என்ன இருக்கிறது, ஒன்றுமே இல்லை, என் அதைக் கேட்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதிலே இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற அரிசியைத் தவறான பேரிலே, தவறான பெர்மிட்டுகளைப் போட்டு,

தவருன ஆட்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. "இன்ஃப்ளுயன்ஸ் ஷியல் பிலினஸ்மென்" என்ற வார்த்தையைப் போட்டிருக்கிறார் தண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி. அந்த 'இன்ஃப்ளுயன்ஸ்ஷியல் பிலினஸ் மென்" யார்? அவர்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து அரிசியை வெளிமாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போனார்கள். அதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், artificial scarcity was created in and around Madras City என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Artificial scarcity உங்களுடைய நிர்வாகத் திறமையின்மையாலே, தவருன நிர்வாகத்தாலேதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அந்த ரிப்போர்ட்டிலே சொல்கிற 700 வாகன் லோடுகள் தமிழ்நாட்டினுடைய பல பகுதிகளிலிருந்து கேரளாவிற்கும், வங்காளத்திற்கும், மகாராஷ்டிராவிற்கும் சென்று இருக்கிறது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நான் சென்ற முறை சொன்னேன். பற்றுக்குறை எதனால் ஏற்பட்டது? 55 இலட்சம் டன் மட்டுமல்ல, 18 இலட்சம் டன் புஞ்சை தானியம் விளைந்திருக்கிறது என்று உங்கள் ரிப்போர்ட்டிலே சொல்கிறீர்கள். இங்கே இருக்கிற மூதலமைச்சர் இதற்கு எல்லாம் பதில் தரவேண்டும். யூரியாவினுடைய விலை ரூ. 52 என்று இருந்தபொழுது, எந்தக் குறுவையானாலும், தமிழ்நாட்டினுடைய பல பகுதிகளிலே இருக்கிற நிலம் விளைந்து அந்த விளைச்சல் ஏறிற்று. கோட்டையிலேயிருந்து திடீரென்று ஒரு உத்தரவு வருகிறது, தஞ்சாவூரிலேயிருக்கிற அரிசி எல்லாம் வெளியே போகலாம் என்று அனுமதி தந்தார்கள். மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னாலே அதை நிறுத்தி வைத்தார்கள். இந்த இடைக்காலத்திலே ஏறத்தாழ 9 இலட்சம் டன்கள் தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து வெளியே போய்விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்கிறேன். அத்தகைய குற்றவாளிகள் யார்? கோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளாதீர்கள். அது அங்கே இருக்கட்டும், நாம் கோர்ட்டைப் பற்றி பின்னாலே பேசிக்கொள்வோம். அத்தகைய சண்டாளர்களை, துரோகிகளைத் தெருவிலே அழைத்து வந்து நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். என் இவ்வளவு நாட்கள் விட்டு வைத்தார்கள்? தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய வயிற்றை அடித்தவர்களை, வயிற்றிலே மண்ணைப் போடுகின்ற அந்தச் சண்டாளர்களை விட்டு வைத்திருக்கலாமா? எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட் வராமல் இருந்திருந்தால் அந்த விவகாரம், உலகத்திற்குத் தெரியாமலே போயிருக்கும்.

நல்ல வேளை, கிருஷ்ணமூர்த்தி இருந்ததால் அதுவாவது வந்தது. அவருக்குப் பதில் வேறு யாராவது இருந்திருந்தால், நமக்குத் தெரியாமலே போயிருக்கும்.

சென்ற முறை சொன்ன கணக்கு என்ன தெரியுமா? ஐம்பத்தைந்து இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டுக்கு தேவை 45 இலட்சம் டன் என்பது. ஆனால், இன்றைக்குப் புதிய கணக்குப் போட்டு, தமிழ்நாட்டுக்கு 57 இலட்சம் டன் தேவை என்று சொல்கிறார்கள். ஆக, பிரச்னையிலிருந்து நழுவத்தான் இது காரணமாக இருக்கிறதே தவிர, உண்மை நிலைமை என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நான் இதனைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னமும் சொன்னார்கள், அரிசி பேரத்தில் ரூ. 1½ கோடிக்கு மேலாக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. ரூ. 1½ கோடி நஷ்டத்தை இதிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்சால்வன்ஸி,பணமில்லாதவன், சொத்தில்லாதவன், கடன்காரன் இவர்களையெல்லாம் நம்பி, ஏராளமான நெல்லைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவர் சொல்கிறார், வெகுத் தெளிவாகச் சொல்கிறார், ஒருவன் சொல்கிறான் 3,000 மூட்டை நெல்லை தண்ணீர் அடித்துக் கொண்டு போகிறது என்று. பிப்ரவரி 17-ம் தேதி செத்துப் போனவன், மார்ச் 30-ம் தேதி அரசாங்கத்திற்கு ரிஜிஸ்தர் லெட்டர் எழுதியிருக்கிறான். தந்தி கொடுக்கிறான். அந்தக் கமிட்டி சேர்மென் அறிக்கை கொடுக்கிறார். How a deadman could send a registeredletter? செத்துப் போனவன் எப்படி இதைச் செய்ய முடியும்? செத்துப் போனவன் ஓட்டுப் போடுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம், செத்துப் போனவர் எப்படி ஐயா, ரிஜிஸ்டர்ட லெட்டர் போட்டிருக்கிறார்? நான் கேட்கவில்லை, குழுத் தலைவர் கேட்கிறார். இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லவேண்டும். இவை எல்லாம் எங்கே போயிற்று? அதையும் அவர்களே சொல்கிறார்கள், கேரளாவுக்குப் போயிற்று என்று. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு மூலகர்த்தாக்கள் யார்? தனிப்பட்ட அமைச்சரவை நான் சொல்லமாட்டேன். இந்த மந்திரி சபை இதற்கு மூலகாரணம். இன்னமும் சொல்கிறேன், இந்த மந்திரி சபைக்குத் தலைமை வகிக்கிற கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைக் காரணமாகச் சொல்கிறேன். ஆக, நீங்களாகப் பதவியிலிருந்து விலகுங்கள்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

இன்றக்கு இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்னாலே, மதுரையிலே பொதுக் கூட்டத்திலே நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் "ஏறத்தாழ ரூ. 3½ கோடிக்கு மேல் ஹல்லிங் ஏஜண்டுகளிட மிருந்து (Due) பாக்கி வாங்க முடியவில்லை. ஏன் வாங்க முடிய வில்லை யென்றால், பல பெரிய சக்திகள் வந்து என்னுடைய கழுத்தைப் பிடிக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இப்போது இல்லை யென்று சொல்வார், நெஞ்சிலே கை வைத்து, அண்ணாவின் மீது ஆணை வைத்து சொல்லுங்கள். யார் அந்த இன்ஃப்ளுயன்ஷியல் மென்? செல்வாக்குள்ள பெரிய மனிதர்கள்? அவர் கழுத்திலே கையை வைக்கின்றவர்கள் யார்? சொல்லுங்கள். முதலமைச்ச ரவர்கள் அவர்களைக் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தியிருக்க வேண்டாமா? அவர்கள் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு பெரிய செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களை யெல்லாம் கொண்டு வந்து தண்டித்திருக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மதுரையிலே நான் ஏதோ பேசியதாகச் சொல்கிறீர்.

திரு. கோவை செழியன்: நீங்கள் இல்லை. உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நான் ஒன்றும் அது மாதிரிப் பேசவே இல்லையே.

திரு. கோவை. செழியன்: உங்களுடைய பொதுக் கூட்டத்திலே நடந்த விவகாரத்தை நான் சொல்கிறேன். நீங்கள், இல்லை யென்றால், நான் ஆதாரத்திற்கு ஆளைக் கொண்டு வர முடியாது. அண்ணா பக்கத்திலே இருக்கிறீர், பார்த்துப் பேசுங்கள்.

அது மட்டுமல்ல, அத்தகையவர்களை, விஜிலன்ஸ், போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலே சொல்லி, அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

நான் சொன்னேன், இந்த மாதம் முதல் வாரத்திலே 25,000 மூட்டை நிலக்கடலை ஒரு வியாபாரியாலே கடத்தப்பட்டது. கடத்தப்பட்டபோது முதலமைச்சரவர்களுக்கு இது தெரியாது. ஆனால், முதலமைச்சருடைய ரூமிலே இருந்து கொண்டு ஒருவர் ஃபோன் செய்து, இராணிப்பேட்டையிலே இருக்கிற ஆர்.டி.ஓ-வுக்குச் சொல்லி, அதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்.

1974 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முதலமைச்சரிடமிருந்து யார் சொன்னார்கள்? எப்போது சொன்னார்கள்? இப்போதாவது அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: இப்படி தப்புச் செய்கிறவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி வாங்கித்தான் உங்களுக்குக் கெட்டபெயர் வருகிறது. திரு. வீராசாமி அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் யாருக்கும் வக்காலத்து வாங்கவில்லை யார் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: அவர் பேசும்போது 25,000 மூடை என்று சொன்னார் . . .

திரு. கோவை செழியன்: 2,500 மூடை . . .

திரு. நா. வீராசாமி: 2,500 என்று இப்போது சொல்கிறார், முதலில் 25,000 என்று சொன்னார். நான் ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கோ வேறு யாருக்கோ ஃபோன் செய்யவில்லை. வேண்டுமானால் விசாரணை செய்யுங்கள். அவர் ஏதேதோ கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுகிறார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் எந்த ஆர்.டி.ஓ.-க்கும் விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை, யாரிடமும் சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால் விசாரணை செய்யுங்கள். என்மீது தவறு என்று நிரூபித்தால் நான் எந்தத் தண்டனைக்கும் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: சி.ஐ.டி. மூலம் விசாரித்து நான் சொல்வது தவறு என்று சொன்னால் நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். வீராசாமி அடிக்கடி எழுந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். * *

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, அவர் என்னைப்பற்றி எது வேண்டுமானாலும் பேசிவிட்டுப் போகட்டும்,

** நான் சொல்லிவிட்டேன், என்மீது எந்த நீதிவிசாரணைக்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன், ஒரே ஒரு பெட்டிஷன் மட்டும் கொடுக்கட்டும், நான் போய் நிற்கிறேன், நான் எந்த அதிகாரி

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 டிசம்பர் 13

யிடமாவது பேசியிருக்கிறேன் என்று நிரூபித்தால் நான் தூக்குத் தண்டனை கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். எதை வேண்டுமானாலும் ஒருவரைப்பற்றிச் சொல்லலாம் என்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. ஒன்று, என்னைப்பற்றிப் பேசியதை அவர் நிரூபிக்க வேண்டும், அல்லது அவர் கூறியவற்றை சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து அகற்ற வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இப்போதே விசாரணைக்குத் தயாராக இருக்கிறேன். உங்களுக்குப் பிடித்த நீதிபதியை வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளுங்கள், நான் தயாராக இருக்கிறேன். நிரூபித்தால் நான் எந்தத் தண்டனைக்கும் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: நான் ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன். நான் சொல்கின்ற கருத்துக்கள் தவறு என்று சொன்னால் எந்தத் தண்டனையையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நீதிவிசாரணை வையுங்கள். வெறும் அதிகாரியைப் போய்க் கேட்டால் எந்த அதிகாரி பதில் சொல்வார்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாம் இந்த மன்றத்திலே ஒரு மரபைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம்.

திரு. கோவை செழியன்: இப்படிச் சொன்னால் எப்படி இங்கே பேசுவது? நிரூபிக்கிறேன். விசாரணை வையுங்கள். உண்மையாக இருந்தால்தான் பேச வேண்டும் என்று நீங்கள் . . .

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே உள்ள ஜனநாயக அமைப்புகளின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது புகார் கொடுத்தால் விசாரணை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே ஒரு சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறோம். அதற்காக நம்முடைய அரசு ஒரு நீதிபதியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுப்பதற்கு யாருக்கும் தைரியம் கிடையாது. அப்படிக் கொடுப்பதற்கு இங்கே * *

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: * * என்று அவர்கள் சொன்னதை தயவுசெய்து அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 டிசம்பர் 13]

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை, நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி: நான் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினரைப்பற்றி எதுவேண்டு மானாலும் பேசலாம் என்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. இங்கே இருக்கிற ஒவ்வொரு எ.டி.எம்.கே. உறுப்பினரைப்பற்றியும் நானும் பேசலாம். குற்றச்சாட்டு என்மீது உண்மையாக இருந்தால் சொல்லுங்கள், நிரூபித்தால் நான் எந்தத் தண்டனைக்கும் தயாராக இருக்கிறேன். குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால் அதை எப்படி விசாரிக்க வேண்டும் என்று முறைப்படுத்தி நாம் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதற்காக ஒரு நீதிபதிகூட நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். என்மீது புகார் கொடுத்தால், அது நிரூபிக்கப்பட்டால் எந்தத் தண்டனைக்கும் தயாராக இருக்கின்றேன். குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்படா விட்டால் என்ன செய்வது? எப்படி வேண்டுமானாலும் வேண்டு மென்றே குற்றச்சாட்டு சொல்வது என்றால் முறைதானா என்பதற்குத் தாங்கள்தான் தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன்: நான் அந்தச் சவாலை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது சவாலை ஏற்றுக்கொள்கிற இடம் இல்லை. நாம் இந்த மன்றத்திலே ஒரு முடிவு எடுத்திருக் கிறோம். குற்றச்சாட்டு என்று இருந்தால் அதைப்பற்றி பேரவைத் தலைவரிடம் கூறி, அவரிடம் ஆதாரங்களைக் காட்டி அதற்குப் பிறகு அவர் அனுமதித்தால்தான் பேச வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம். அப்படி ஒரு மாபு இருக்கிறது. அந்த முறைப்படி தான் நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல், நான் பேசுகிறேன், நீங்கள் வேண்டுமானால் விசாரித்துக் கொள்ளுங்கள், தவறு இருந்தால் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்வது சரியல்ல. திரு. கோவை செழியன் பேசும்போது, * * என்று பேசிய அந்தப் பகுதியையும், வீராசாமி பேசும்போது, * * என்று கூறிய அந்தப் பகுதியையும், இரண்டு பகுதிகளையும் அவைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கிவிடலாம் என்று ஆணையிடுகிறேன்.

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 டிசம்பர் 13

திரு. கோவை செழியன்: நீங்கள் இப்படி எடுத்ததை எல்லாம் அடித்துக் கொண்டேயிருந்தால் எதற்காக நான் பேசவேண்டும்? நீங்கள் வேண்டுமானால் நீதி விசாரணை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தவறு இருந்தால் என்னைத் தூக்குமேடையிலே வேண்டுமானாலும் ஏற்றுங்கள், நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்குப் பேரவை இடம் தரவில்லை. பேரவைத் தலைவருக்கும் அந்த வேலையில்லை. அதை யெல்லாம் வெளியிலே வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. கோவை செழியன்: எதைத்தான் பேசுவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த அவையிலே நாமே ஒரு முறையை வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. கோவை செழியன்: நீங்கள் பாராளுமன்றத்திலே அன்றாடம் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் படித்துக்கொண்டுவருகிற ஒருவர். பாராளுமன்றத்திலே சொல்லிக் கொண்டு வருகிற நிலைமை தங்களுக்குத் தெரியாதா? எதையும் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்வது என்றால் நான் வெளியே போய்விடுகிறேன், எதற்காகப் பேசவேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாராளுமன்றத்திலே எந்த முறை இருக்கிறது? யார்மீதும் தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது பொதுவான முறையிலோ குற்றச்சாட்டு என்றால் அவைத் தலைவரிடம் காட்டி, அவர் வாய்ப்புக் கொடுத்தால்தான் சொல்லலாம். குற்றம் சாட்டப்பட்ட அந்த உறுப்பினருக்குப் பதில் அளிக்கிற வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்துவிட்டு சொல்லச்செய்கிற முறைதான் பாராளுமன்ற முறை. அதைத்தான் நாமும் இங்கே மேற்கொண்டுவருகிறோம். இந்த முறைதான் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எடுத்த முடிவு ஆகும். அதன்படிதான் பேசவேண்டும். அப்படியில்லாமல், நான் பேசுகிறேன், விசாரணை வையுங்கள், இல்லையென்றால் தூக்கு மேடை ஏறுகிறேன் என்று சொல்வதற்கு இது இடம் இல்லை. அது சரியல்ல.

திரு. கோவை செழியன்: பாராளுமன்றத்திலே நான் ஒரு எடுத்துக்காட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராஜ்நாராயண் போன்றவர்கள் . . .

1974 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது வேண்டியதில்லை. நம் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அந்த முடிவைத்தான் நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். அந்த முடிவு மாற்றப்படவேண்டும் என்றால் அதற்காக மறுபடியும் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டித்தான் முடிவு எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, குற்றச்சாட்டு என்றால் பேரவைத் தலைவரிடம் கேட்டு, அவர் அனுமதித்தால்தான் பேசவேண்டும். பொதுவான முறையிலே குற்றச்சாட்டு சொல்வது சரியல்ல.

திரு. கோவை செழியன்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவுக்கு ஒரு உறுப்பினரின் உரிமையைப் பறிப்பதற்கு அதிகாரம் கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக்குழு எடுத்த முடிவு இந்த அவையைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று திரு. கோவை செழியன் கருதினால் அவருடைய கட்சித் தலைவர்தான் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, என்னை மிக இக்கட்டான நிலைமையிலே நிறுத்தியிருக்கிறீர்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் சொன்னபடி அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கலந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எடுத்த முடிவைத்தான் அந்த அந்தக் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் நியாயம் என்பதை என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. கோவை செழியன் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதால் நான் விட்டுவிடுகிறேன். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எந்த எந்த நாள், எதை எதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றுதான் முடிவு செய்யவேண்டும். இதை எல்லாம் முடிவு எடுப்பதற்கு உங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவருக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறீர்கள். இது நான் எடுத்த முடிவல்ல. அலுவல் ஆய்வுக் குழு எடுத்த முடிவு. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு. தலைவர்கள் என்றால் தொண்டர்களும் மற்றவர்களும் என்றுதான் பொருள். ஆகவே,

[பேரவைத் தலைவர்] [1974 டிசம்பர் 13

எனக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்கிற கேள்வியை திரு. கோவை செழியன் தனக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டிய கேள்வி. அப்படிக் கேட்பது இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்பதாகப்போய் அது உரிமை மீறிய செயலாகப் போய்விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் உரிமையிருக்கிறது. ஆகவே, தலைவர்கள் என்பவர்கள் எங்கள் பிரதிநிதிகளாகப் போகிறார்கள். அவர்கள் எடுத்த முடிவிற்குக் கட்டுப்படுகிறேன். அவருக்கும் எனக்கும் ஏகாறு ஏற்படுவது மாதிரி வெளியே காட்டிக் கொள்ளாதீர்கள். எங்களுக்கு அந்த எண்ணம் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லும் குற்றச்சாட்டுகள் தவறு என்றால் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீதி விசாரணை வைக்கட்டும். அதற்குப்பிறகு அதை நிரூபிக்கிறேனா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர் சொன்ன காரணத்தால் சொல்கிறேன். சமீபத்தில் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிப் பத்திரிகையான சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் முன்னாள் முதலமைச்சர் பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இவரைப் பற்றிப் பெரிய குற்றச்சாட்டுகளை எழுதியிருந்தார்கள். நானாவது இங்கே சட்டமன்றத்திலே பேசுகிறேன். கேஸ் போட முடியாது. ஆனால் அவர் வெளியே கிளப்பியிருக்கிறார், அதற்கு கேஸ் போடலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, எப்படி நம்முடைய கோவை செழியன் பேசுகிறாரோ அதேபோல் பெயர் குறிப்பிட்டு எழுதவில்லை. பக்தவத்சலத்திற்குத் தைரியம் இருந்தால், அறிக்கையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வீராசாமி இப்படிச் செய்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் வழக்குப் போட்டிருக்கலாம். ஒரு எம்.எல்.ஏ., ஒரு எம்.எல்.ஏ. என்று பொறுப்பேற்ற தன்மையில் இருந்தது. இருந்தாலும்கூட கோவை செழியன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் சும்மாயிருக்கவில்லை. நான் மறுப்பு அறிக்கை ஒன்றை விடுத்தேன். பக்தவத்சலத்தை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மறுபடியும் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். நான் ஒரு

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. நா. வீராசாமி]

சைட் ஸ்டேட்மென்டைத்தான் கேட்டேன் என்று சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் பக்தவத்சலம் சொல்லிவிட்டு, இனிமேல் நான் எதுவும் இதைப்பற்றி எழுதவில்லே. நீங்களும் இதைப் பெரிது படுத்த வேண்டாம் என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டிருக்கிறார். (குறுக்கிடு) நான் சொல்வது கதையாக இருக்கலாம், இவர்கள் சொல்வதுதான் அரிச்சந்திரன் சொல்வதற்கு அடுத்தபடியான உண்மை. நான் கேட்பதெல்லாம், பக்தவத்சலம் அல்ல, இந்த நாட்டிலே எவ்வளவு பெரிய சக்தியாக இருந்தாலும் சரி சொல்லட்டும். நான் மறுப்புத் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு பக்தவத்சலம் ஒன்றும் சொல்லவில்லே. இது கதையாக இருந்தால் பக்தவத்சலம் தொடர்ந்து எழுதியிருப்பாரே. ஏன் அவர் தொடர்ந்து எழுதவில்லே—இதுபற்றிப் பக்தவத்சலத்திற்கு முறையாகப் பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, இதை வைத்து, இந்த அரசாங்கத்தின் மீதும் குறை சொல்ல முடியும். ஏனென்று கேட்டால் இவருடைய செயலைக் கண்டித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கின்ற கட்சிக்காரர்களும், முஸ்லிம்லீக் சேர்மனும் அங்கேயுள்ள சர்வ கட்சிக்காரர்களும் ஒரு நாள் கடையடைப்பு செய்தார்கள். இவரை எதிர்த்து, இவர் செய்கிற அக்கிரமங்களே எதிர்த்து, இவர் செய்கிற அடாவடித் தனங்களே எதிர்த்து பந்த் நடத்தினர்கள். அதுமட்டுமல்ல, இவர் செய்த வேலைகளே எதிர்த்து, இவர் செய்த தவறான வேலைகளைக் கண்டித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருப்பவர்களும் அறிக்கை விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருப்பது அமைச்சரவை மீதே யொழிய ஆர்க்காடு வீராசாமி மீது அல்ல. இந்த மன்றத்திலேயிருக்கின்ற எந்த உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையிலே பேசுவது கூடாது என்று ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஆர்க்காடு வீராசாமியைப்பற்றித் திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியா?

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, நகராட்சி மன்றத் தலைவரைப்பற்றிச் சொன்னர்கள், ஆற்காடு நகர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தப்பற்றிச் சொன்னர்கள். ஆற்காடு நகர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த 'பந்த்'திலே நாங்கள் கலக்கவில்லே, யாரோ இப்படிப் பெயரைப் பயன்படுத்தியிருக்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 டிசம்பர் 13

இருக்கள் என்று உடனே மறுப்பு நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக, நகராட்சி மன்றத் தலைவர் இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இல்லை. அவர் உறுப்பினராகவும் சேரவில்லை. அதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இராதாகிருஷ்ணமூர்த்தியார் என்றுதான் அவருக்கே கடிதம் எழுதியிருப்பார்கள். நாங்கள் அப்படிப் பெயர் போட்டுக் கொள்பவர்களைக் கழகத்தில் சேர்ப்பதில்லை. அவர் உறுப்பினர் இல்லை என்பதை ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியும். அடுத்தபடியாக, நகர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பந்தியிலே கலந்துகொள்ளவில்லை என்று அதற்கு மறுப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட வடநாட்டுக்காரன் தன்னிடத்திலே பணம் இருக்கிற ஒவ்வொரு காரணத்திலும் ஆசியல் வாதிகளை விலை கொடுத்து வாங்கலாம் என்ற மரபை உருவாக்கினர். அதற்குச் சிலர் பலியானார்கள். கோவை செழியன் அவர்கள் நிச்சயமாக அதற்கெல்லாம் பலியாகக் கூடாது.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, நான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை அரசாங்கத்தின் மீது கொண்டு வந்தேன். ஆனால் அது எங்கே போகிறது என்றால் இப்படிப்பட்ட ஆட்களைக் கட்சியிலே வைத்திருந்தால் எப்படி சரியாக நடக்க முடியும்? திரு. வீராசாமி சொன்னார்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் கட்சியை விட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்று. அப்படிப்பட்டவர்கள் இத்தகையவர்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் எப்படி இருப்பார்கள்? இன்னும் பலர் போய்விடுவார்கள். ஆர்க்காட்டு நிகழ்ச்சி பற்றிப் பேசுவது என்றால் தனியாக நாள் வைத்துப் பேச வேண்டும். சென்னையிலிருந்து இரண்டு போலீஸ் அதிகாரிகளை அனுப்பி உள்ளூர் போலீஸ்காரர்களுக்குத் தெரியாமல்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன். பேசும்பொழுது தனிப்பட்ட உறுப்பினரைப்பற்றிய செயலைப் பேசுவது சரியல்ல. (குறுக்கீடு) நீங்கள் சொன்னதற்காகத்தான் அவர் பேசினார். இன்னும் 5 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துவிடுங்கள். அப்படி முடியவில்லை என்றால் பத்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

1974 டிசம்பர் 13]

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, (குறுக்கிடு) எங்களைத் திசை திருப்ப வேண்டுமென்பதற்காகக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால் புதுக்கோட்டையிலே நடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பொதுக்குழுவிலே ஒரு குற்றச்சாட்டை முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் வெளியிலே சொன்னால் அசிங்கமாகப் போய்விடும். எனவே என்னை அங்கெல்லாம் இழுக்க வேண்டாம். இப்படி இந்த வீராசாமி 'டீ-ஃபேக்டோ' சீஃப் மினிஸ்டராக இருப்பதால் உண்மையான முதலமைச்சருக்கு வேலையில்லாமல் போய் விடுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மீண்டும் மீண்டும் தனிப் பட்ட உறுப்பினரைப்பற்றிப் பேசுவது முறை அல்ல. நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் இருப்பது சர்க்காரின் மீது. அதைப்பற்றி மட்டும் பேசுங்கள். இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் மீது தனிப்பட்ட முறையில் எதையும் பேசுவது கூடாது. அந்த முறைகூடத் தெரியாமல் பேசுவது சரியல்ல.

திரு. கோவை செழியன்: ஆகவே, இந்த ஆட்சியின் மீது இப்படிப்பட்ட குறைகள் மட்டுமல்ல, நான் பல செய்திகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்றிருந்தேன். உணவுப் பிரச்னை மட்டுமல்ல, பல பிரச்னைகளைப்பற்றியும் நாம் விவாதித்துத் தீர வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இந்த நிர்வாகம் எப்படியிருக்கிறது? ஆட்சி கையிலே இருக்கிறது, அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதால் எதையும் செய்ய முடியும் என்று இங்கேயுள்ள அமைச்சர்களில் சிலர் செய்கிறார்கள். சென்ற முறை பேசும்பொழுதே கூடச் சொன்னேன். போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளை எப்படியெப்படிப் பழி வாங்கினார்கள் என்று சொன்னேன். இன்றைக்கு நாம் பார்க் கிறோம், சி.ஐ.டி. டி.ஐ.ஜி. ரிடையர் ஆகிவிட்டார், ஒரு மாதம் வரையில் வேறு ஆள் போடவில்லை. ஏன்? எதற்காகவோ மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கிறார்கள். எம்.பி.எஸ்.ஸி.யில் சிலபேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு ஐ.பி.எஸ். கன்ஃபர் பண்ணுவது, டைரக்டாக டெல்லியிலிருந்து சிலர் வருகிறார்கள். I.P.S. கன்பர் செய்யப்பட்ட சீனியர் அதிகாரிகளுக்கு பதவி உயர்வு தராமல் Junior I.P.S. அதிகாரிகளுக்குத் தருவது

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

என்ன நியாயம்? உங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு பிரமோஷன் வர வேண்டுமென்பதற்காக பழைய, நீண்ட காலமாக இருக்கும் சீனியர் ஆபீசர்கள் பலருக்கு பதவி உயர்வு தரவில்லே. அதற்காக ஒருவர் கோர்ட்டிற்கே போயிருக்கிறார். அதைப்பற்றி நான் இங்கே பேசக்கூடாது. அப்படிப் போனவர் யார்? பாகிஸ்தானிலே ஹைகமிஷனர் ஆபிசிலே செக்யூரிட்டி ஆபீசராக வேலே பார்த்து பல மெடல்களைப் பெற்றவர். அவருக்கு புரமோஷன் கிடைக்கவில்லே என்பதற்காக கோர்ட்டிற்குப் போய் இருக்கிறார். இது உங்கள் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறைதானே அதை நான் சொன்னல் முதலமைச்சரவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் கோபம் வருகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கோர்ட்டிற்குப் போய் இருக்கிறவர் எந்தச் சர்க்காரை எதிர்த்துப் போயிருக்கிறார் என்ற விவரங்களைச் சொன்னல் நல்லது.

திரு. கோவை செழியன்: சர்க்காரைப்பற்றிக் கவலே இல்லே. புரமோஷன் வரவில்லே என்று போய் இருக்கிறார். இன்னும் சொன்னல் அசிங்கமாகப் போய்விடும். வேண்டிய ஜூனியர் அதிகாரி ஒருவரை புரமோஷன் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஒருவருக்கு உயர்ந்த பதவி தர வேண்டுமென்பதற்காக 7 அதிகாரிகளை அடிஷனல் ஐ.ஜி.க்களாக பதவி உயர்வு தருகின்றீர்கள். அதுமட்டுமல்ல, உங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக என்னென்ன துக்கடா வேலைகளைச் செய்திருக்கிறீர்கள்.

ஒரு அதிகாரிக்கு புரமோஷன் வர வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு டிபார்ட்மெண்டையே, ஒன்றுக இருந்த டிபார்ட்மெண்டை 'பைஃபர்கேட்' செய்து இரண்டாக ஆக்கினர்கள். பிறகு டெல்லியிலிருந்து சீனியர் மோஸ்ட் அதிகாரி வருகிறார். வந்தவுடன் அவருக்கு வேலே போகிறது. மறுபடியும் அந்த டிபார்ட்மெண்டை ஒன்றுக ஆக்குகிறீர்கள். 'ஹவுசிங் அண்ட் லேபர்' டிபார்ட்மெண்டை எத்தனே முறை பைபர்கேட் செய்தீர்கள், எத்தனே முறை ஒன்றுக்கினீர்கள்? செய்த முடிவை ஒரே முடிவாகச் செய்திருக்கலாம். உங்களுக்கு வேண்டிய ஒருவரை உயர்த்த வேண்டுமென்றால் அதற்காக ஒரு டிபார்ட்மெண்டையே கிரியேட் செய்கிறீர்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்டால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று சொல்கிறீர்கள். நான்கு நாட்களுக்கு ஒரு முறை அட்மினிஸ்ட்

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. கோவை செழியன்]

ரேஷன் கருத்தை மாற்றிக் கொள்வதா? அதனால் எத்தனை அதிகாரிகள் பொருமிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்.ஜி.ஓ.க்கள் மட்டும் பொருமிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். உயர்ந்த அதிகாரிகளும் பழி வாங்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற முறை பேசும்பொழுதே நான் சொல்லியிருக்கிறேன், பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளை அவமானப் படுத்தியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

இப்படி பல கோளாறுகளை நிர்வாகத்திலே நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு போவைத் தலைவர்: இன்னும் ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன்: முக்கியமான பாயின்டுக்கே வரவில்லையே.

இந்த ஆட்சியின் நிர்வாகம் அலங்கோலமாக இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை என்று சொல்லுவது அமைச்சர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்களை மட்டும் குறை சொல்ல வாட்டேன். அந்த ஃபைல்களில் முடிவுகளை அவர் எடுக்கிறார்? அவ்வளவையும் முதலமைச்சர் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. பா. நாராயணசாமி: முதலமைச்சர் அனுமதி பெற்றுத்தான் எல்லாம் செய்ய வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன்: உங்களைத்தான் நான் குறை சொல்லவில்லையே. நிர்வாகத்திலே பல கோளாறுகள் நடைபெறுகின்றன. பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். திடீரென்று ஒரு அமைச்சருடைய பொறுப்பை எல்லாம் (ஃபைல்களை எல்லாம்) முதலமைச்சரே எடுத்துக் கொள்ளுகிறார். அதற்குப் பின்னால் அறிக்கை வருகிறது. அதை மறுத்து இன்னொரு அறிக்கை வருகிறது. இதெல்லாம் நாகரிகமான, ஆரோக்கியமான ஆட்சியின், நிர்வாகத்தின் லட்சணமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

கடைசியாக உங்களுக்கு தான் சொல்ல விரும்புவது—நாட்டு மக்கள் புரட்சி செய்வதற்கு முன்னாலே—திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கேலியாகத் தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர் எப்பேர்ப்பட்டவர்? (குறுக்கீடு)

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—நாங்கள் எவ்வளவோ பெரிய நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்திருக்கிறோம். அந்த நல்ல காரியங்களை எல்லாம் ரஷ்ய நாட்டிலே இருந்து வந்த தூதர்கள் பாராட்டினார்கள்; ஸ்லம் கிளீரன்ஸ் போர்டைப் பற்றிப் பாராட்டினார்கள். கண்ணொளித் திட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் பாராட்டினார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் போர்டு கட்டிய கட்டடங்களைப் பார்த்து, கண்ணொளித் திட்டம் பற்றிய விளம்பாங்களைப் பார்த்துப் பாராட்டியிருப்பார்களே தவிர, அதற்குப் பின்னாலே எவ்வளவு ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவதற்கு வாய்ப்பில்லை. இங்கு அது பல பேருக்குத் தெரியும். மதிப்பிற்குரிய அரங்கண்ணல் அவர்கள் வெளி நாட்டுக்குச் சென்று விட்டு வந்து அகப்பட்டுக் கொண்டு அபராதம் கட்டியிருக்கிறார்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: விவரத்தைப் புரிந்து கொண்டு தம்பர் செழியன் போன்றவர்கள் பேசினால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். எந்தக் கோர்ட்டிலும் நான் அபராதம் கட்டவில்லை. ஓர் அரசாங்க அதிகாரி இதுதான் முடிவு என்று சொல்லி அபராதம் கட்டச் சொன்னார். அதைக் கட்டிவிட்டு மேலே அப்பீல் செய்திருக்கிறேன். இன்னும் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை. டெல்லி சர்க்காருக்கு அப்பீல் போட்டிருக்கிறேன். முடிவை எதிர் பார்க்கிறேன். அங்கே என்ன திருவிளையாடல் நடந்தாலும் அதற்குப் பிறகு கோர்ட்டுக்குப் போக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதே போன்ற குற்றச் சாட்டு முன்பு ஒரு முறை கூறப்பட்டு திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் விடையளித்தார்கள். மீண்டும் அதைப் பற்றிப் பேசுவது முறையல்ல.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அபராதம் கட்டியிருக்கிறேன் என்று அவரே ஒத்துக் கொண்டார். விடுங்கள் அதோடு கதையை.

1974 டிசம்பர் 13]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். அபராதம் கட்டியிருக்கிறார், அதோடு விடுங்கள் கதையை என்று விட்டு விட வேண்டாம். நான் கட்டவில்லை—அபராதம் கட்டியிருப்பது டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு. முறைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்கள் மீது மண்ணை வாரி வீசும்போது நாமும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய சூழ்நிலைகளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன்: பெனல்டி கட்டியிருக்கிறார். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஐந்து நிமிடம் ஐந்து நிமிடம் என்று பேசிக் கொண்டே இருப்பது சரியல்ல. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன்: என்னுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் ஆட்சிக் கொலு மண்டபத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் இந்த அமைச்சர்கள் தங்களுடைய உண்மையான செல்பான்சிபிலிடில் என்று சொல்லக்கூடிய தங்களுடைய வேலைகளை, நிர்வாகத்தை, தங்களுடைய பொறுப்பை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை என்பதுதான். நாட்டிலே மக்கள் பசி, பட்டினியால் வாடிக் கொண்டிருக்கும் போது அதற்கு நிவாரணம் தேடவில்லை. மதுரையில் உட்கார்ந்து தீர்மானம் போட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மூயல் கறியும், மான் கறியும் சாப்பிட்டுவிட்டு சாங்கோபாங்கமாகத் தீர்மானம் போட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விலைவு என்ன? கிட்டங்கள் என்ன? தமிழ் நாட்டில் பட்டினி, பஞ்சம் திருமா?

மாணவர்கள் போராட்டம் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மதுரையில் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களை அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் எவ்வளவு நாட்களுக்குக் கல்லூரிகளை மூடி வைத்திருப்பீர்கள்? எவ்வளவு நாட்களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மூடி வைத்திருப்பீர்கள்? புரட்சி வெடித்து நிச்சயமாக நீங்கள் அத்தனை பேரும் புரட்சி வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போகப் போகிறீர்கள்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 டிசம்பர் 13

இன்னமும் சொல்லுகிறேன்—ஆட்சியில் இருக்கும் அமைச்சர்கள் நாட்டைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. நாட்டைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் நாட்டிலே எங்கே பசி, பட்டினி என்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாக தினசரி 15,000 ரூபாய், 20,000 ரூபாய் வைத்து சிட்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இல்லையென்று சொன்னால் மந்திரிசபையிலுள்ள மந்திரியையே சாட்சியாகச் சொல்ல வைப்பேன். இதுவா நேரம்?

நாட்டு மக்கள் கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சி வெடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த நேரத்தில் மாணவர்கள், பாட்டாளிகள், நடுத்தர மக்கள், போர்க் கொடி எழுப்புவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நான் புரட்சியைத் தூண்டிவிடுகிறேன் என்று எண்ண வேண்டாம். அவர்கள் போர்க்கொடியை எழுப்புவதற்கு முன்னால், அதிலே உங்கள் ஆட்சி அடித்துக் கொண்டு போகப்படுவதற்கு முன்னால் தவறை ஒப்புக் கொள்ளுங்கள். ராஜினாமாச் செய்வதாகச் சொல்லலாம். ராஜினாமாச் செய்தாலும் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. எதிர்காலச் சந்ததிக்குப் பதில் சொல்லித்தான் தீரவேண்டும். அதற்கு முன்னால் உங்களுடைய பாவங்களைக் கழுவிக் கொள்ள பொதுமக்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் செய்த தவறுகளை மக்கள் மன்றத்தில் சொல்லி மன்னிப்புக் கேட்கத் தவறினால் எதிர்காலச் சந்ததி உங்களைச் சும்மா விடாது என்று அறிவுறுத்துகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1½ மணிக்கு மேலும் 5 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்டு முடித்துவிட வேண்டும்.

*** திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்மொழிந்த கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீதும் நண்பர் செழியன் அவர்கள் முன்மொழிந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீதும் பேசும்போது எனக்கு ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. குதிரை தப்பிப் போனதற்குப் பிறகு லாயத்தைப் பூட்டுகின்ற ஒரு உணர்வு எனக்கு ஏற்படுகிறது.

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. எ. சுப்பிரமணியம்]

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கும் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கும் அடிப்படையான காரணம் என்னவோ அந்த நிலைமை தமிழகத்தில் வளர்ந்து முற்றிப் போயிருக்கிறது. இனிமேல் எப்படித் திருத்த முடியும் என்ற கவலை கூட எனக்கு ஏற்படுகிறது; மாநில மக்களில் பல பேருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

என்னுடைய கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு அடிப்படையானது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற உணவு நிலைமை, வறட்சி நிலைமை, விலைவாசியேற்றம் ஆகியவைதான்.

நேற்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால் தமிழகத்தில் இருக்கும் நாலரைக் கோடி மக்கள் பசியால் வாடுகின்ற கொடுமையை உணர்ந்திருக்கிறார்களா இல்லையா? உணர்ந்தும் அதுபற்றி ஏதும் நடவடிக்கை எடுக்க இயலாது போகின்ற அளவுக்கு நிலைமை முற்றிப் போய்விட்டது என்ற காரணத்தோடு தோல்வி மனப்பான்மையோடு இந்த அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்களா என்ற ஐயப்பாடுதான் எற்படுகிறது.

ஏற்கனவே, கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தின்போது உணவுப் பிரச்சினை பற்றி இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அது பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய துரதிருஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் எந்த அளவுக்கு உணவுப் பொருள் விலையேற்றத்தினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே வருணிக்கத் தேவையில்லை.

இந்த ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலே ஒரு படி அரிசி ஒன்றே முக்கால் ரூபாய்க்குத் தஞ்சையில் விற்றது இன்றைக்கு அதே தஞ்சையில் 3½ ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. இடையில் 7 ரூபாய் 8 ரூபாய்க்குக் கூடத் தஞ்சையில் விற்றது. இன்றைக்கு சென்னையில், கோவையில் எல்லாம் பட்டணம் படி ரூ. 7, ரூ. 8 சில இடங்களில் ரூ. 10 என்று விற்கப்படுகிறது. விலைவாசியேற்றம் 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம், 20 சதவிகிதம், 25 சதவிகிதம் என்றால் நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். வளர்ந்து வருகிற பொருளாதாரத்திலே மேலும் மேலும் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போது ஓரளவு விலைவாசியேற்றம் தவிர்க்க

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 டிசம்பர் 13

முடியாதது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் விலைவாசி உயர்வு அதிலும் குறிப்பாக அரிசி விலை பல நூறு மடங்கு அதிகரித்திருப்பது ஆத்திரத்தைத் தருகிற ஒன்று.

தமிழகம் அரிசியைப் பொறுத்தவரை தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலம். உபரியான மாநிலம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பட்ஜட் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

So far as rice and other food grains are concerned, Tamil nadu is in marginal surplus.

என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார்.

மறுபடியும் நேற்றையதினம் இங்கு பேசும்போது சொன்னார்கள். 55 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இது தவிர ஏறத்தாழ 15 லட்சம் டன் புன்செய் தானியங்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன. அவர்கள் நேற்றைய தினம் கொடுத்த கணக்கு, 57 லட்சம் டன், வயது வந்த ஒரு நபருக்கு 400 கிராம், குழந்தைகளுக்கு 200 கிராம் என்று சொன்னால் 57 லட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது என்று கணக்கு ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கணக்கைப் போட்டுப் பார்த்தேன். எனக்கு 50 லட்சத்திற்கு மேல் வரவில்லை. இங்கு 55 பிளஸ் 15=70 லட்சம் டன் இருக்கிறது. நம் தமிழக மக்கள் நன்செய் தானியத்தை மட்டும் உண்பதில்லை, புன்செய் தானியங்களையும் உண்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது திடீரென்று பெப்ரவரியில் சர்ப்ளஸாக இருந்த இந்த மாநிலம் இந்த நிலைக்கு எப்படி வந்தது?

பற்றாக்குறை அல்லது விலைவாசியேற்றம்; பற்றாக்குறை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பற்றாக்குறை இல்லை, எவ்வளவு நல்ல விஷயந்திருக்கிறது. அதிகமாக வெளியே போகவில்லை என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். தஞ்சையிலிருந்து பதினெட்டாயிரம் டன் அரிசி தான் வெளியே போயிற்று என்று சொன்னார்கள். சம்பா அறுவடையில் அங்கு மார்க்கெட்டபிள் சர்ப்ளஸ் ஆறு லட்சம் டன் இருக்கும். கோளாவிற்குக் கடத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கிருந்து அரிசி கோளாவிற்குப் போய் அங்கிருந்து துபாய், குவாத் போன்ற இடங்களில் விற்கப்படுகிறது. இந்தத் தகவலை ஒரு மாதத்திற்கு முன் அங்கிருந்து

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

வந்த என் நண்பர் ஒருவர் சொன்னார். தூபே ஹோட்டலில் தஞ்சாவூர் அரிசி சாப்பிட்டேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பத்திரிகைகளிலும் வந்தது. தஞ்சையிலிருந்து கோளாவிற்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது. இவையெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற செய்திகள்.

மார்ச் மாதத்தில் உபரியாக இருந்த நம் மாநிலத்தில் இப்போது அரிசி இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வறட்சியான பகுதிகளில் மட்டுமல்ல இந்த நிலைமை. காவிரி நீர் பாய்கிற பகுதிகளிலும், காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பாய்கிற பகுதிகளிலும், தாம்பிரவருணி நீர் பாய்கிற பகுதிகளிலும் இந்த நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரிசியின் விலை சாதாரண மக்கள் எட்டிப் பிடிக்க முடியாத அளவிற்கு ஏறியிருக்கிறது. அதன் விளைவு என்ன? நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர் சாமி அவர்கள் அவர்களது பகுதியில் உள்ள கிராம மக்கள் சாப்பிடும் கிழங்கைக் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள். என் பகுதியில் கிராமங்களில் பலபேர்கள் கத்தாழைக் கிழங்கைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 3.50, ரூ. 4, ரூ. 5 என்று விற்றால் அதை வாங்கிச் சாப்பிட வசதி பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? நடுத்தர மக்கள்கூட ரூ. 500, ரூ. 700 என்று சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்கள் கூட இன்று திண்டாடுகிறார்கள். ஒரு மூட்டை அரிசி ஒரு மாதத்திற்கு வாங்கவேண்டுமென்றால் ரூ. 425 கொடுத்து ஒரு மூட்டை அரிசி வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை வாங்கி விட்டு மற்றச் செலவுகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி. இந்த நாட்டு மக்கள் பிழைப்பார்கள்? அரிசியின் விளைவு குறைவாக உள்ள மாநிலங்களில் இத்தகைய நிலை என்றால் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் அரிசி அதிகமாக விளைந்துள்ள இம்மாநிலத்தில் இந்த நிலை என்றால் எப்படி?

சென்ற பட்ஜட் உரையில் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்லித் கொண்டார்கள். வங்கத்திற்கும், பம்பாய்க்கும், கருநாடகத்திற்கும் ஆயிரக் கணக்கான டன் அரிசி வாரி வழங்கியதாக அப்படி அடுத்த மாநிலங்களுக்கு வாரி வழங்குகிற அளவிற்கு இந்த மாநிலத்தில் விளைந்திருக்கிறது. அப்படியிருக்க திடீரென்று சில மாதங்களில்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 டிசம்பர் 13

இத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்பட்டு படி அரிசி பத்து ரூபாய்க்குப் போகிற நிலை எப்படி வந்தது என்பது கேள்விக் குறியாகும். இதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு காரணம் சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசு நோட்டு அடித்துவிடுகிறது, அதனால் விலையேற்றம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பீஹாரில், மாராட்டிய மாநிலத்தில், ஏன் கேரளாவில் கூட இங்கு விற்கப்படுகிற விலை இன்று இல்லை. (குறுக்கீடு) மராட்டியம் அரிசிப் பற்றாக்குறை மாநிலம். அம்மாதிரி இடங்களில் விலை ஏறி இருந்தால் புரிந்து கொள்ளமுடியும். ஆனால் இங்கு நல்லமுறையில் அரிசி விளைந்திருக்கிறபோது மற்ற மாநிலங்களில் விற்பதைவிட அதிக விலையில் இங்கு ஏன் விற்கப்படுகிறது? வேறொன்றும் இல்லை. இது செயற்கையாக உண்டாக்கப்பட்டது என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு.

சொல்கிறார்கள், மார்ச் மாதத்தில் மத்திய அரசு புன்செய் தானியங்களின் போக்குவரத்து நடமாட்ட கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டதால் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். சென்ற கூட்டத் தொடரில் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள், புன்செய் தானிய நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தாததால் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். புன்செய் தானியங்கள் சாப்பிடுகிறவர்கள், அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று ஏதாவது கணக்கு எடுத்தார்களா? இல்லை. சட்டமன்றத்தில் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு பேசியிருக்கிறார்கள். இதைப் பத்திரிகைகளில் சொல்லிவிட்டுப் போக சரியாக இருக்கும், அல்லது சட்டமன்றத்தில் சொல்லிவிட்டுபோக சரியாக இருக்கும். ஆனால் உண்மை நிலை அதுவல்ல. அப்படியிருந்தாலும் எவ்வளவு ஏறும்? சிறிது ஏற்றம் வரலாம். புன்செய் தானியங்களின் நடமாட்டத்தின் கட்டுப்பாடு எப்போது எடுக்கப்பட்டது? மார்ச் 6-ம் தேதி எடுக்கப்பட்டது. விலைவாசியேற்றம் ஜூன் மாதம் தொடங்கியது. மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் விலையேற்றம் தொடங்கியிருக்கிறது. ஜூன் 11-ம் தேதிக்குப் பிறகு திடீரென்று தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நட

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

மாட்டக் கூட்டுப்பாட்டை எடுத்ததற்குப் பிறகு ஆயிரக்கணக்கான லாரிகள் அங்கிருந்து போன பிறகுதான் இந்த விலையேற்றம் ஏற்பட்டது.

சாதாரண பொருளாதாரத்தில், விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் டிமான்ட் அன்ட் சப்ளையைப் பொறுத்தது. முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கணக்குப்படி குறைவு இரண்டு லட்சம் டன்தான் என்றால் அந்த அளவிற்குத்தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கவேண்டும். உங்கள் நியோகம் ஒழுங்காக இருந்தால், வேறு வெளியில் அரிசி போகாமல் இருந்தால் அப்படி இருந்திருக்கும். அப்படியில்லாமல் அபரிமிதமாக விலை ஏறியிருக்கிறது. காரணம் என்ன? நீங்கள் ஏராளமான அரிசியை இந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளியே போவதற்கு அனுமதித்து விட்டீர்கள். அதுதான் என் குற்றச் சாட்டு. இதை யாரும் மறுக்கவில்லை. பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. இல்லையென்றால் இந்த நிலை ஏன்? தஞ்சாவூரில் திடீரென்று நடமாட்டத் தடையைப் போடுகிறார்கள், எடுக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டிலிருந்து சென்னைக்கு திடீரென்று தடையை எடுத்தார்கள், பிறகு தடை போட்டார்கள். அப்படி நடமாட்டத் தடை வருவது, போவது என்றால் தடை எப்படி வருகிறது? ஏன் வருகிறது?

இத்தற்கெல்லாம் பதில் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வழங்கி இருக்கிற எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி அறிக்கையில் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் ஏன் வருகின்றன என்று அவர்கள் அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல தவறுகள் பற்றி அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்ஸால்வென்ஸி கொடுத்தவர்கள், சொத்து இல்லாதவர்களை ஹால்லிங் ஏஜென்டாகப் போட்டு நெல் அரைக்க கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் அரிசி கொடுப்பதில்லை. வெள்ளம் வந்து அடித்துப் போய் விட்டது என்று ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளுக்குக் கணக்கு காட்டுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் நிரம்ப வந்திருக்கின்றன. அதுபற்றிப் பின்னால் சொல்கிறேன்.

தஞ்சையிலிருந்து அரிசி ஏராளமாக வெளியே கொண்டுபோக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் குறைந்த விலையில் விற்கவேண்டிய அளவிற்கு நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தார்கள்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 டிசம்பர் 13

சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது, புட் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. அரசாங்க இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் கொள்முதல் செய்யவில்லை. இந்த மாதில மக்களுக்கு அரிசி வழங்குகிற பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அதைத் தட்டிக் கழிக்கமுடியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் இரண்டு லட்சம் டன் வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதாகவும் அதை எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பது இதில் எந்த அளவிற்கு எப்படி பயன்படும் என்று தெரியவில்லை. நாங்கள் மத்திய அரசிடம் இரண்டு லட்சம் டன் கேட்டோம், அவர்கள் தரவில்லை அல்லது பத்தாயிரம் டன் தான் தந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை மத்திய அரசின்மீது சுமத்தலாம். நான் கேட்பது இந்த நிலையை தமிழ்நாட்டில் ஏன் உண்டாக்க வேண்டும் என்பதுதான். தனிப்பட்டவர்கள் கொள் முதல் செய்து, அறைத்து, அவற்றை கடத்துவதற்கு அனுமதிக்கப் பட்டார்கள். அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள். நேற்றையதினம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கொள்முதலை தீவிரப்படுத்தவும், நியாயமான ஒழுங்கான விநியோகத்துக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவும் நாம் முடிவு செய்துள்ளோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது குதிரை ஓடிய பிறகு லாயத்தைப் பூட்டுவது போல் செய்கிறீர்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு விஷயங்கள் தெரிந்தவர்கள், திறமைசாலி, அதுபற்றி ஒன்றும் சந்தேகம் கிடையாது. இப்படிப் பட்ட ஒரு முதல் அமைச்சர் ஏன் இந்த நிலையை உண்டாக்கி வைத்தார்கள் என்பதுதான் பிரச்னை இன்று இப்பிரச்னையில் மக்களுடைய வாழ்வை வைத்து பந்தாடியிருக்கிறது அரசு என்ற குற்றச்சாட்டை கூற விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த நிலைமை வந்தபொழுது அரிசி வழங்கு வதாக சர்க்கார் அறிக்கை தந்தார்கள். அரிசி எவ்வளவு? 1967-ல் அன்றைக்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபொழுது 6 அவுன்ஸ் கொடுத்ததாக குற்றம் கூறி தி.மு.க.-வினர் ஆட்சிக்கு வந்தனர். அதே அரசு இப்பொழுது என்ன அறிவித்திருக்கிறது? ஒரு குடும்பத்திற்கு 3 கிலோ என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது 3 அவுன்ஸ் ஒரு ஆளுக்கு வரும். இதுவும் கூட பல இடங்களில் கிடைக்கவில்லை. நகரங்களில் கொடுப்பதாக கார்டு கொடுக் கிறார்கள். பொதுவாக பல நேரங்களிலே கிடைப்பது இல்லை.

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

கோவையில் 10 கிலோ அரிசி கொடுப்பதாக கலெக்டர் அறிவித்தி விட்டார். ரேஷன் கடைக்குப் போனால் அரிசி கிடைப்பதில்லை. 5 கிலோ கூட கிடையாது. ஒரு வாரம் கழித்து வாருங்கள் என்று தான் சொல்கிறார்கள்.

நகரங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை. கிராமப்புறங்களில் ஒன்றுமே கிடையாது, கார்டும் கிடையாது, அரிசியும் கிடையாது. நெசவாளர் சமுதாயத்தினருக்கும் கிடையாது. அவர்களுக்கும் அரிசி கிடையாது. அவர்கள் பாவு காய்ச்சுவதற்கு கஞ்சிக்கு அரிசி வேண்டும். அதைக் கேட்டேன். அமைச்சர்களைக் கேட்டேன். அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். சென்ற மாதம் வந்து கேட்டபொழுது அரிசி இருப்பு இருக்கிறது, அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். உயர்தர அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். ஆனால், அரிசி வரவில்லை. காரணம் என்ன? பத்திரிகையில் அறிவிப்பு விடுகிறார்கள். செய்கிறோம் என்று அறிவிப்பு விடு கிறார்கள். ஆனால், செய்ய முடியவில்லை.

ஏற்கனவே எல்லாவற்றையும் தனியார்கள் எடுத்துக்கொண்டு கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச் சாட்டு மட்டும் அல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே நெருக்கமான உறுப்பினர்களே என்னிடத்தில் சொல்கிறார்கள். 'இம்மாதிரி நீங்களாவது பேசவேண்டும் சட்டமன்றத்தில், நாங்கள் பேச முடியாது, இம்மாதிரி கொடுமை நடந்து கொண் டிருக்கிறது' என்று சொல்கிறார்கள். நேற்று கூட வரும் பொழுது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார். 'நீங்களாவது சட்டசபையில் பேசுங்கள், நாங்கள் பேசினால், எங்கள் கட்சிக் கூட்டத்தில் பேசினால், மாற்றுக் கட்சிக்கு ஆதர வாகப் பேசுவதாக குற்றம் சுமத்துகிறார்கள். ஆதலால் நாங்கள் பேச முடியவில்லை. எங்களுக்கு வாய்ப்பூட்டு போடுகிறார்கள், நீங்களாவது பேசுங்கள்' என்று என்னிடம் சொல்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கட்சிப் பிரச்னை வரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். கட்சிப் பிரச்னை அல்ல. இந்த மாநிலத் திலுள்ள 4½ கோடி மக்களை சாகடிக்கின்ற பிரச்னை. எல்லோருக்கும் இதிலே மனத்தில் ஆதங்கம் இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியினர் உள்பட அத்தனை பேர்களுக்கும் இதிலே வேதனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு கொடுமையான தவறு செய்கிறது

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 டிசம்பர் 13

என்ற உணர்வு எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குக் கொடுமையான தவறைச் செய்கிறார்கள். நிலைமை என்ன ?

ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்கிறார்கள். ஒரு லட்சத்து பத்தாயிரம் டன்கள் இதுவரையில் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்திருக்கிறார்கள். எ.ஃப்.ஸி.ஐ., சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் இரண்டும் சேர்ந்து. ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒரு அதிகாரியினுடைய பியூன் 'எனக்கும் எஜமானனுக்கும் சேர்ந்து ரூ. 1,010 சம்பளம்' என்று சொன்னானம். அதிலே அவனுக்குப் பெருமை. எஜமானனுக்கு ரூ. 1,000 சம்பளம், அவனுக்கு ரூ. 10 சம்பளம். அதைப்போல நம்முடைய அரசு ஃபுட் கார்ப்பரேஷன், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்ப ரேஷனும் இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு லட்சத்து பத்தாயிரம் டன்கள் கொள்முதல் செய்ததாக சொல்கிறது. அதிலே நம்முடைய கொள் முதல் எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதை நீங்களே சொல்லுங்களேன். கதையை நீங்கள் சொன்னீர்கள். ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் எவ்வளவு, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்தது என்பதையும் நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் கொள்முதல் அதிகமாக இருந்தது என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எஜமானனுக்கு ரூ. 1,000, தொழிலாளிக்கு ரூ. 10, ஆக ரூ. 1,010 என்று கதை சொன்னீர்கள். ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் கொள்முதல் செய்தது எவ்வளவு, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கொள்முதல் செய்தது எவ்வளவு என்பதை நீங்களே சொல்லுங்கள். பத்திரிகை செய்தியைப்பற்றி கூறினீர்கள். உங்களைப் போன்ற உறுப்பினர் அதை மாத்திரம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பேசக் கூடாது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பத்திரிகை செய்திக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுப்பு வெளியிட்டார்கள். அதே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்குப் பிறகு கொள்முதல் சரியாக இல்லை. . .

1974 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கொள்முதல் மொத்தத்தில் திணிரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் சொன்ன கருத்து வேறு, ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் அதிகமாகச் செய்தது, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் குறைவாகச் செய்தது என்று சொல்கிற கருத்து தனியாக உள்ளது. நான் கேட்பது நீங்களே எவ்வளவு என்று சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொல்கிற கருத்துப்படி சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் குறைவாகச் செய்தது, எஃப்.ஸி.ஐ. அதிகமாகச் செய்தது என்றால், எப்படி கணக்கு என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அந்தக் கணக்கை நீங்கள் கொடுத்தால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். இரண்டும் சேர்ந்து என்று சொல்லப்படுகிறது. ஃபுட் கார்ப்பரேஷனைவிட சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் 5 டன்கள் அதிகமாகவே, ஜாஸ்தி கொள்முதல் செய்ததாகச் சொல்லி, இரண்டும் சேர்ந்து மொத்தமாக ஒரு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் டன்கள் கொள்முதல் செய்ததாக வைத்துக்கொள்வோம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி: ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் 7,000 டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் 7,000 டன்கள், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒரு லட்சத்து ஓராயிரம் டன்கள் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். இதில் முதலாளிகளும் இல்லை, தொழிலாளிகளும் இல்லை. ஃபுட் கார்ப்பரேஷன், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இரண்டும் ஒருங்கிணைந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இவைகள் மாநில, மத்திய அரசுகளினுடைய கொள்முதல் நிலையங்கள் தான். அவர்கள் மொத்தமாகச் சேர்ந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். நாங்கள் தான் கொள்முதல் செய்வோம், நீங்கள் தனியாகப் போங்கள் என்று வேண்டுமானால் நாம் பிரித்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: கொடுத்த விளக்கத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்முதலை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் எப்படி மாநிலத்து மக்களுக்கு அரிசி வழங்கப் போகிறீர்கள். அது தான் இன்றைக்குள்ள பிரச்னை. இந்தக் கொள்முதலை வைத்துக் கொண்டு எப்படி எல்லோருக்கும் அரிசி வழங்கப் போகிறீர்கள்?

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 டிசம்பர் 13

முடியாது. உங்களுக்குத் தெரியும். ஏற்கன்வே ரேஷன் வரக் கூடும் என்ற செய்தி வந்தது. அந்தச் செய்தி வந்ததற்குப் பிறகு இப்பொழுது ரேஷன் இல்லை என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. காரணம், அப்படி அரிசி வழங்குகின்ற பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டாகிவிட்டது.

பாரதியார் 'தனி ஒருவனுக்கு உணவு இலையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்று பாடியிருக்கிறார். உணவு வழங்க முடியாத நிலைமை ஒரு அரசுக்கு இருக்குமானால், அது அழிந்து போவதே மேல் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் முழு முதல் கடமை, 'எலிமெண்டரி டியூடி' மக்களுக்கு உணவு வழங்குவது. தமிழக அரசு, இந்த மாநில அரசு, மக்களுக்கு உணவு வழங்கக்கூட முடியவில்லை என்பதனை நேற்றையதினம் முதல் அமைச்சரவர்களே பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்று சொன்னால் இந்த அரசு மக்களுக்கு சாதாரணமாக தன்னுடைய கடமையைச் செய்வதற்குக் கூட தகுதியற்றதாக இருக்கிறது என்பது தான். திறன் இருக்கிறது, ஆனால் திறனிருந்தும், அந்தத் திறனை செயலாற்ற முடியாத அளவுக்கு வேறு வேறு எதோ சூழ்நிலைகள், உணர்வுகள் அவர்களைத் தடுத்து, இந்த மோசமான நிலைமையை இன்றைக்கு தமிழகத்திலே அவர்கள் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

அதிலும், பஞ்சாப் மாகாணத்திலிருந்து கோதுமை வாங்கினார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாபில் அரசாங்கம் இருக்கிறது, ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது இந்த அரசு என் அங்கிருந்து தனியார்களிடமிருந்து கோதுமை வாங்கிக்கொண்டு வந்தது? அந்த மாநில அரசின் வாயிலாகவே நாம் அந்தக் கோதுமையை வாங்கியிருக்கலாம். அரசின் வாயிலாக கோதுமையை வாங்கி இங்கே கொண்டுவந்து விநியோகம் செய்திருக்கலாம். தனியார்களிடம் இந்த அரசுக்கு ஏன் இவ்வளவு நம்பிக்கை? தனியார்கள் கொள்முதல் செய்யவேண்டும், ஹல்லிங் ஏஜன்சி தனியாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் இந்த அரசு விரும்புகிறது. அதில்

1974 டிசம்பர் 13] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

என்னென்ன நடக்கவேண்டுமோ அது நடக்கிறது. அதைப் போலத்தான் வெளி மாநிலங்களிலும் கொள்முதல் செய்வதற்கு தனியார்கள் பேரில் இந்த அரசுக்கு ஏன் இவ்வளவு பற்றுதல் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொல்வது தமிழக அரசு தனியாருக்கு இந்தக் கொள்முதலைக் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் முதலில் சர்க்காருக்கு சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் பஞ்சாபில் இருக்கிற உணவுத் துறையிலிருந்து தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற உணவுத் துறை மூலம் நாம் கேட்கச் சொன்னோம். அவர்கள் முதலில் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். நாமும் பணம் டெபாசிட் பண்ணிவிட்டோம். அதற்கான பெர்மிட்டும் கொடுக் கப்பட்டுவிட்டது. பிறகு தனியார்கள் வாங்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே தான் நாங்கள் எப்படியும் நமக்கு கோதுமை வரவேண்டும் என்பதற்காக, தனியார்களுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் கொண்டுவரலாம் என்று அவர் களுக்கு 'என்.ஒ.சி.' கொடுத்து, அவர்கள் கொண்டுவருவதற்கு உத்தரவு போட்டோம். அப்படி கொடுத்தபிறகு தனியார் ஒருவர் வாங்கிக்கொண்டு வந்தார். அப்படி அவர் வாங்கிக் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு 'நாங்கள் கேட்டால் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள், தனியார்களுக்குக் கொடுத்திருக் கிறீர்கள், அது கூடாது, எங்களுக்குக் கொடுங்கள்' என்று கேட்டோம். தருகிறேன் என்று போனில் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு திடீரென்று நாங்கள் ரூ. 1¼ கோடி கொடுத்ததை திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு பஞ்சாப் மாநிலத்தினர் 'உங்களுக்குப் கொடுக்க முடியாது' என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் தனியார்கள் 5,000, 10,000 டன்கள் கொண்டு வருவதற்கு அனுமதித்திருப்பதாக எனக்கு விவரம் தெரிகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பஞ்சாப் கோதுமை விவகாரம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் அவ்வளவு எளிதான விஷயம் அல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது சரியில்லை என்று நினைக்கிறேன். தனியார்களிடமிருந்து எவ்வளவு வாங்கி னார்கள், என்ன விலைக்கு வாங்கினார்கள்? தமிழக சர்க்கார் இங்கேயிருந்து அவர்களுடைய பொறுப்பான அதிகாரிகளை அனுப்பி கோதுமையை வாங்கியிருக்கிறது.

[1974 டிசம்பர் 13

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கோதுமையை தமிழகத்தில் விநியோகிக்க தமிழக சர்க்கார் பஞ்சாப் சர்க்கார் மூலமாக வாங்கி ஏன் விநியோகம் செய்யவில்லை என்று கேட்டார். முதலில் பஞ்சாப் சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டது. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ரூ. 1¼ கோடி பணமும் அனுப்பப் பட்டது. சர்க்கார் மாத்திரம் அல்லாமல் தனியார்களும் இங்கிருக்கிற உணவு நெருக்கடியை உத்தேசித்து வாங்கி விநியோகம் செய்யலாம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் தனியார்களுக்கு 'என்.ஓ.சி.' கொடுத்து அனுமதித்தோம். நாங்கள் கொடுத்த பணத்தை திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, பஞ்சாப் சர்க்கார் தனியார்களுக்கு வழங்கியதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அதைப்பற்றிதான் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் கேட்கிறார்கள். தனியாரிடமிருந்து நாம் மொத்தமாக எவ்வளவு கோதுமை வாங்கினோம். எவ்வளவு கோதுமை பஞ்சாபிலிருந்து நமக்கு வந்திருக்கிறது. அது என்ன விலையிலே நமக்கு வந்திருக்கிறது, அது ஜாஸ்தியான விலையா, குறைவான விலையா? . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: விலை நிர்ணயத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ன விலையோ, அதே விலைதான் தனியாருக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. அவர் கேட்டது பஞ்சாப் சர்க்கார் மூலம் வாங்கலாமே, என் தனியார் மூலம் வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டது என்பது. அதற்குத்தான் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாப் சர்க்கார் முதலில் நம் சர்க்கார் மூலம் தருவதாக சொல்லிவிட்டு பிறகு தனியாருக்கு மாத்திரம்தான் தந்திருக்கிறார்கள், சர்க்காருக்குத் தரவில்லை.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எப்போது வாங்கியது? வாங்கும்போது நம்முடைய அதிகாரிகள் சென்றார்கள் அல்லவா? எவ்வளவு ரூபாய்க்கு வாங்கியது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் போய் வாங்கவில்லை. மாநிலங்களிடையே வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று மத்திய அரசு கூறியதால்

1974 டிசம்பர் 13]

பஞ்சாபிலிருந்து கோதுமை வாங்குவதற்காக ரூ. 1¼ கோடி பணம் கட்டினேன். ஆனால் அதற்குப் பிறகு, அவர்கள், நாங்கள் தனியார்களிடத்தில் கொடுத்து விட்டோம். உங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அங்கே தனியார்களிடத்தில் எவ்வளவு வாங்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பஞ்சாபிலே தனி வியாபாரிகள் யாரிடத்திலும் இந்த அரசு கோதுமை வாங்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பஞ்சாப் சர்க்காரிடத்திலும் வாங்கவில்லை. தனியார் இடத்திலும் வாங்கவில்லை. இங்கேயிருந்து சில தனியார்களே, அங்கே போய் வாங்கினார்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா: தனியார்களுக்கு கோதுமை தரக் கூடாது என்று பஞ்சாப் அரசை ஏன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. அந்த மாநிலத்திலிருந்து இந்த அரசின் முன் அனுமதியின்றி தனியார்கள் யாரும் கோதுமை வாங்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கலாமே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாம் அப்படி ஒரு நிபந்தனையை பஞ்சாப் சர்க்காருக்கு போட முடியாது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு நிபந்தனை போட்டால் தமிழகத்திற்கு கோதுமை வராமலே போய்விடும். பஞ்சாப் சர்க்கார் அல்லவா இதற்கு ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த அவையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பதாகச் சொன்ன ஃபைலை என்னுடைய அறையில் 3-00 மணிக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வந்து பார்க்கலாம்.

இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று, பேரவை நாளைக் காலை 9 மணியளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-33 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.